

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel den 9.06.1995
KOM(95) 243 slutlig

95/0142 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖKSEKSI

yhteisön osallistumisesta jäsenvaltioiden yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavan valvontajärjestelmän täytäntöönpanemiseksi hyväksymien tiettyjen kulujen rahoitukseen

(komission esittämä)

**KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE
JA EUROOPAN PARLAMENTILLE**

yhteisön osallistumisesta yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden hyväksymien tiettyjen kulujen rahoitukseen

PERUSTELUT

Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sisältyy kokonaisvaltainen ja yhtenäinen valvontajärjestelmä. Erityisesti jokaisen jäsenvaltion tehtävänä on valvoa omalla alueellaan ja omaan suvereniteettiinsa tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla merialueilla kalastustoiminnan harjoittamista. Tämän alan tehtävien suorittamiseksi yhteisten sääntöjen mukaisesti jokainen jäsenvaltio nimesi tämän valvonnan harjoittamisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset. Ottaen huomioon sen, että valvonnan luonne ylittää pelkästään kansallisen edun ja että asianmukaisten tarkastus- ja valvontakeinojen, erityisesti merellä ja ilmassa käytettävien kulkuvälineiden, kehittämiseen tarvittavat investoinnit ylittävät joissakin tapauksissa kansallisten talousarvioiden rahoitukseen käytettävissä olevat määrärahat, neuvosto on vuodesta 1978 alkaen asteittain osallistunut jäsenvaltioiden hyväksymiin kuluihin. Välivaiheen jälkeen tukea myönnettiin yhteisön osallistumisesta jäsenvaltioiden yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hallintojärjestelmän noudattamisen varmistamiseksi hyväksymien kulujen rahoitukseen 27 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston päätöksen 89/631/ETY¹ perusteella. Tämä päätös koski ajanjaksoa 1991 - 1995. Sen myötä yhteisö on voinut osallistua 35 ja 50 prosentin välillä vaihtelevalla osuudella jäsenvaltioiden hyväksymiin kuluihin.

Neuvosto sitoutui päättämään ennen 30 päivää kesäkuuta 1995 komission laatiman kertomuksen perusteella yhteisön osallistumista koskevista säännöksistä, joita voitaisiin soveltaa 1 päivästä tammikuuta 1996 alkaen. Hyväksyessään uuden valvontajärjestelmän loppuvuodesta 1993 neuvosto lujitti tätä sitoumusta samalla korostaen tarvetta tukea myös kaikkia tämän järjestelmän täydentäviä osia.

¹ EYVL N:o L 364, 14.12.1989, s. 64.

Yhteisön osallistumista jäsenvaltioiden yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavan valvontajärjestelmän toteuttamiseksi hyväksymiin tiettyihin kuluihin koskevan neuvoston päätösehdotuksen, joka laaditaan komission kertomuksen perusteella, tavoitteena on täyttää päätöksessä 89/631/ETY määrätty neuvoston velvoite ottaen kuitenkin huomioon tämän alan kehitys.

Komission kertomus yhteisön osallistumisesta yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden hyväksymien menojen rahoitukseen koostuu kolmesta osasta, joissa keskitytään päätöksen 89/631/ETY soveltamisesta tehtyyn selvitykseen, sellaisen kehityksen erittelyyn, johon uuden päätöksen olisi sovittava, sekä tällaisen päätöksen sisältöön.

Ensimmäinen osa sisältää yksityiskohtaiset tiedot ja taseen. Taseessa päätellään, että yhteisön osallistumisen myötä on ollut mahdollista parantaa kalustoa huomattavasti, mikä käytännössä on näkynyt valvonnan tehostumisena, mutta tämä tehostuminen ei kuitenkaan ole merkittävästi vähentänyt rikkomusten määrää.

Toisessa osassa tehdään yhteenveto kaikista vuodesta 1989 alkaen tehdyistä päätöksistä ja esitetään tekijät, jotka määrittävät uutta lainsäädännöllistä kehystä. Sitä on muutettu ja laajennettu perusteellisesti niin jatkamalla uuden perusasetuksen voimassaoloaikaa kuin yhteisön laajentumisen seurauksena ja tekemällä monia erityisiä päätöksiä. Siten valvonnan soveltamisala on maantieteellisesti laajennettu koskemaan yhteisön alusten avomerellä harjoittamaa kalastustoimintaa - toiminta, joka voidaan asettaa sellaisen kansainvälisen sääntöjärjestelmän alaisuuteen, jolla pyritään vastuulliseen kalastukseen - sekä yhteisön alusten kolmansien maiden vesialueilla kolmansien maiden ja unionin välisten kalastussopimusten nojalla harjoittamaa kalastustoimintaa. Lisäksi se on laajennettu koskemaan kaikkia yhteisen kalastuspolitiikan osa-alueita ja erityisesti "markkina" ja "rakenne"-aloja. Se koskee myös pyyntiponnistuksen valvontaa, mikä mahdollistaa järjestelmän täydentämisen panoksia (inputs) valvomalla. Toinen osa jatkuu tehokkaan valvonnan edellytysten analyysillä. Sellaisen toimintasuunnitelman toteuttamiseksi, jonka

kohteena ovat valvonnan heikoimmat kohdat, on todellakin tarvittavaan yhteisvaikutukseen pääsemiseksi ehdottomasti otettava käyttöön välinekokonaisuus, erityisesti inhimilliset ja aineelliset voimavarat, ja tämän kokonaisuuden organisaatio.

Kolmannessa ja viimeisessä osassa selvitetään päätöksen 89/631/ETY nojalla harjoitettavan rahoituksellisen yhteisvastuutoiminnan tarve tulevaisuudessa. Yhteisön osallistumisen jäsenvaltioiden menoihin jatkamiseksi ja sen tehokkuuden parantamiseksi ottaen huomioon alan kehitys ehdotetaan pääperiaatteita, laajempaa ja paremmin määriteltyä soveltamisalaa ja uusiin käsitteisiin mukautettuja yksityiskohtaisia sääntöjä sekä rahoitustarpeiden arviointia.

Painopiste on tarpeiden kasvulla ja välttämättömyydellä laajentaa toimenpidemahdollisuuksia. Erityisesti teknistä kehitystä, kuten esimerkiksi alusten valvontaa satelliittijärjestelmien ja tietoverkkojen avulla, on nopeutettava. Vastaavasti tukea saavilta jäsenvaltioilta on tarpeen saada suuremmat takeet tehokkuudesta ja avoimuudesta.

Neuvoston päätösehdotuksessa kertomuksen päätelmät kirjataan muodolliseksi tekstiksi yhteisön tulevaan osallistumiseen jäsenvaltioiden hyväksymiin menoihin liittyvältä osalta. Investointikustannuksiin osallistumisen lisäksi yhteishankkeiden rahoitusmahdollisuuksista säädetään vastoin aiempaa päätöstä, jota oli tarpeen muuttaa, jotta pilottihankkeet kalastusalusten jatkuvaksi paikantamiseksi satelliitin avulla voitaisiin rahoittaa. Ehdotuksessa määrätään myös tuesta sellaiselle toimintakokonaisuudelle, jolla henkilöstön koulutusta ja vaihtoa edistetään. Tämän myötä voidaan siten teknisiin ja lainsäädännöllisiin seikkoihin vaikuttamisen lisäksi myös saada ammattilaiset hyväksymään valvonnan tarve sekä kouluttaa ja motivoida valvontaviranomaisia paremmin. Ehdotuksessa otetaan lisäksi huomioon tarve kirjata neuvoston sitoumukset Irlannin osalta. Erityislausekkeet kuvaavat laajempia tehokkuus- ja avoimuustakeita.

Lopuksi kertomuksessa ja päätösehdotuksessa tarkoitettujen toimenpiteiden ja toiminnan kokonaisuus heijastaa laajempaa ja yhtenäisempää näkemystä yhteisen kalastuspolitiikan hallinnosta ja valvonnasta. Tämän näkemyksen myötä voidaan paremmin antaa vastuuta alakohtaisesti ja vahvistaa hallinnon merkitystä niin jäsenvaltioiden kuin yhteisönkin tasolla.

YHTEISÖN OSALLISTUMISESTA JÄSENVALTIOIDEN YHTEISEEN KALASTUSPOLIITIKKAAN SOVELLETTAVAN VALVONTAJÄRJESTELMÄN TÄYTÄNTÖÖN PANEMISEKSI HYVÄKSYMIIEN TIETTYJEN KULUJEN RAHOITUKSEEN

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

yhteisön osallistumisesta jäsenvaltioiden yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hallintojärjestelmän noudattamisen varmistamiseksi hyväksymien kulujen rahoitukseen 27 päivänä marraskuuta 1989 tehdyssä neuvoston päätöksessä 89/631/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 94/207/EY⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 5 kohdassa määrätään, että neuvosto päättää 30 päivään kesäkuuta 1995 mennessä 1 päivästä tammikuuta 1996 lähtien sovellettavista yhteisön osallistumista koskevista määräyksistä,

yhteinen kalastuspolitiikka, joka takaa kalavarojen pysyvyyden ja siten työllisyyden käytön tässä taloudellisessa toiminnassa, ei pysty saavuttamaan sille asetettuja tavoitteita ilman sen sääntöjen noudattamista eikä ilman niiden tehokasta valvontaa,

(1) EYVL N:o L ...

(2) EYVL N:o L ...

(3) EYVL N:o L ...

(4) EYVL N:o L 364, 14.12.1989, s. 64

(5) EYVL N:o L 101, 20.4.1994, s. 9

nämä tavoitteet ja säännöt vahvistettiin ensimmäisen kerran yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3760/92⁽¹⁾ sekä yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2847/93⁽²⁾,

varmistaessaan yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavan valvontajärjestelmän täytäntöönpanon jäsenvaltiot täyttävät yhteisön etujen mukaisen velvoitteen,

sen vuoksi olisi määrättävä yhteisön osallistumisesta tiettyjen jäsenvaltioiden hyväksymiin tiettyihin valvontakuluihin,

tiettyjen jäsenvaltioiden kohdalla valvontatehtävän laajuus on kohtuuton suhteessa niiden taloudelliseen tilanteeseen ja voi tietyissä tapauksissa rasittaa niitä kohtuuttomasti,

tiettyjä yhteisön kalastusalueita ja kalakantoja koskevasta pyyntiponnistusten hallinnosta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 685/95⁽³⁾ 7 artiklassa säädetään valvonnan parantamiseksi yhteisön taloudellisesta lisätuesta Irlannille, käyttökulut mukaan lukien sallittua yhteisön käytäntöä noudattaen ja rahoituksen suuntaviivojen mukaisesti,

yhteisön osuuden olisi pysyttävä vuosittain kokonaisbudjetiltaan 41 miljoonassa ecussa viisivuotisjakson (1996 - 2000) aikana, ja vastaavat varat olisi otettava Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion vuotuisiin määrärahoihin, ja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 389, 31.12.1992, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 261, 20.10.1993, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 71, 31.3.1995, s.

edunsaavien jäsenvaltioiden osallistumisen edellytyksenä on oltava valvonnan tyydyttävän tason toteutuminen niin merellä kuin maalla ja tämän valvonnan tehokkuus on esitettävä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 35 artiklassa tarkoitettussa vuosikertomuksessa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Yhteisö voi osallistua jäsenvaltioiden tiettyjen kulujen rahoitukseen tässä päätöksessä luetelluin edellytyksin asetuksessa (ETY) N:o 2847/93, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o /95, säädetyn yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavan valvontajärjestelmän täytäntöönpanemiseksi. Rahoitukseen oikeutettuja kuluja ovat sellaiset, jotka pyrkivät:

- a) valvontalaitteiden hankintaan tai uudenaikaistamiseen;
- b) kalastustoiminnan ja siihen liittyvien toimintojen valvonnan laadun ja tehokkuuden parantamiseen tarkoitettuihin erityisiin toimiin, joiden kesto ei ylitä kahta vuotta.

Nämä kulut on annettava valvontakeinojen käyttöön asetuksen (ETY) N:o 2847/93 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Yhteisön osallistuminen koskee jäsenvaltioiden 1 päivän tammikuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2000 välisenä ajanjaksona tukeen oikeutettuja kuluja.

Tukeen oikeutetuilla kuluilla olisi syytä tarkoittaa niitä oikeudellisia ja taloudellisia velvoitteita, joihin kansalliset viranomaiset ovat sitoutuneet edellä mainitun ajanjakson aikana.

3. Tällä päätöksellä käyttöön otetun toiminnan toteuttamisen kannalta välttämättömiksi arvioitujen yhteisön kulujen enimmäismäärä on 41 miljoonaa ecua vuodessa.

4. Budjetista vastaava viranomainen määrittää kunakin varainhoitovuonna käytettävissä olevat määrärahat. Yhteisön osallistuminen myönnetään yhteisön talousarviossa tähän tarkoitukseen osoitettujen määrärahojen mukaisesti.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu taloudellinen osallistuminen perustuu investointikuluihin, jotka voivat liittyä:
- kalastustoiminnan valvonnan ja tarkastamisen varmistamiseksi käytettyjen laivojen, ilma-alusten ja maa-ajoneuvojen hankintaan ja nykyaikaistamiseen;
 - kalastustoiminnan paikantamis- ja rekisteröintijärjestelmien (mukaan luettuna kalastusaluksissa olevat laitteet) hankintaan ja nykyaikaistamiseen;
 - valvontaa koskevien tietojen rekisteröinti-, hallinta- ja tiedonsiirtojärjestelmien (mukaan luettuna sovellusohjelmistot) hankintaan ja nykyaikaistamiseen.

Edellä mainitut kulut ovat hyväksyttäviä niiden todellisen käytön rajoissa 1 artiklassa tarkoitettun valvontajärjestelmän täytäntöönpanemiseksi.

2. Edellä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu taloudellinen osallistuminen kuuluu hyväksyttäviin kuluihin, jotka on tarkoitettu lisäämään yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisen tehokkuutta, jotka koskevat toimintaa ja suunnitelmia, joiden kesto ei ylitä kahta vuotta, ja joiden tavoitteena on:
- a) asetuksen (ETY) N:o 2847/93 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yhteisten tutkimusohjelmien täytäntöönpano;
 - b) uusien teknologioiden kokeilu ja täytäntöönpano kalastustoiminnan ja siihen liittyvien toimintojen valvonnan parantamiseksi;
 - c) yhteisön aloitteesta laadittujen ja kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden toteuttamien erityisten valvontaohjelmien täytäntöönpano;

- d) tiedonkäsittelyn ja tietojen vaihdon tietokoneistamiseksi tarkoitetut usean jäsenvaltion ja tarvittaessa komission kesken yhteisellä päätöksellä kehitetyt ohjelmat;
 - e) myöhemmin päätettävät yhteisön edun mukaiset muut valvontatoimet.
3. Edellä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu taloudellinen osallistuminen voi koskea myös sellaisia hyväksyttäviä kuluja, joiden tavoitteena on valvontaan osallistuvien kansallisten viranomaisten koulutus, erityisesti toisessa jäsenvaltiossa.

Yksityiskohtaiset säännöt tämän kohdan soveltamiseksi annetaan kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 3760/92 18 artiklan mukaisesti.

3 artikla

1. Yhteisön taloudellinen osallistuminen ei saa ylittää jäsenvaltiota ja vuotta kohden:
- 35 % 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävien kulujen määrästä;
 - 50 % 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävien kulujen määrästä.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa määrätään, komissio voi kuitenkin päättää suuremmasta määrästä, erityisesti:
- jäsenvaltioiden ja komission kesken sovitun sellaisen toiminnan toteuttamiseksi, joka on omiaan auttamaan yhteisöä erityisesti kiinnostavaa alaa koskevissa valvontaongelmissa;
 - uusien teknologioiden kokeilemiseksi ja täytäntöönpanemiseksi kalastustoiminnan ja siihen liittyvien toimintojen valvonnan parantamiseksi.

████████████████████

Näihin toimintoihin varattu vuosittainen talousarvion osuus on rajoitettu 15 prosenttiin talousarvion määrärahoista.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa määrätään, komissio voi valvonnan parantamiseksi päättää suuremmasta määrästä yhteisön taloudellista lisätukea Irlannille, seuraavat käyttökulut mukaan lukien:
- valvontaan osallistuvien kansallisten viranomaisten palkat, joilla on 1 päivän tammikuuta 1996 jälkeen luotu lisätyöpaikka, yksityiskohtaisen kalastusta ja määriteltäviä alueita koskevan tutkimus- ja valvontaohjelman mukaisesti ajanjaksolle, joka ei ylitä yhtä vuotta; tässä kohdassa 'palkalla' tarkoitetaan kyseessä olevien viranomaisten palkkaa, josta on vähennetty verot ja kansallisen lainsäädännön mukaiset maksut, sekä heidän tehtäviensä suorittamiseksi tarpeellisia matkakuluja;
 - valvontaan osallistuvien kansallisten viranomaisten koulutus- ja tiedotuskulut;
 - valvontaan osallistuvien kansallisten viranomaisten varusteiden hankkimisesta aiheutuvat kulut;
 - valvontayhtiöille uskotuista tarkastuksista aiheutuvat kulut.

Irlannille käyttökuluihin annettavaa taloudellista tukea annetaan vuosittaisen 2 miljoonan ecun kokonaismäärän rajoissa.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat saada taloudellista tukea, on esitettävä komissiolle ennen 30 syyskuuta 1995:
- a) viisivuotisohjelma valvonnasta, jota ne suorittavat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun jakson aikana. Valvontaohjelmassa on oltava erityisesti valvonta- ja tarkastustoimien ohjelmoinnin tavoitteet, suunnitellut toimintaa koskevat toimenpiteet sekä saavutetut tulokset.

- b) ohjelma ennakoitavissa olevista vuosittaisista kuluista 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun jakson aikana ja jonka osalta ne toivovat saavansa yhteisön taloudellista tukea.
2. Jokainen jäsenvaltio toimittaa ensimmäisen kerran vuonna 1996 ja sen jälkeen joka vuosi komissiolle kertomuksen ennusteiden perusteella ja valvontaohjelman mukautuksen vuoksi toteutuneesta kehityksestä. Tässä kertomuksessa on asetuksen (ETY) N:o 2847/93 35 artiklassa tarkoitettu erityinen luku.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen on annettava komissiolle riittävä mahdollisuus seurata yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavan valvontajärjestelmän täytäntöönpanoa koskevia kuluja.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat saada yhteisön taloudellista tukea 2 artiklassa tarkoitettuihin kuluihin, on osoitettava komissiolle ensimmäisen kerran ennen 30 syyskuuta 1995 ja sen jälkeen ennen jokaisen vuoden 31 päivää toukokuuta seuraavan vuoden tukihakemus, jossa on oltava liitteessä olevassa 1,2 ja 3 kohdassa täsmennetyt tiedot. Tämän päivämäärän jälkeen saadut tukihakemukset otetaan huomioon ainoastaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.
2. Tämä tukihakemus on laadittava 4 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien mukaisesti.

6 artikla

Jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella komissio päättää ensimmäisen kerran ennen 31 päivää joulukuuta 1995 ja sen jälkeen ennen jokaisen vuoden 31 päivää joulukuuta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 18 artiklassa määritellyn menettelyn mukaisesti:

- esitettyjen kulujen hyväksyttävyydestä;
- yhteisön taloudellisen osallistumisen määrästä;
- taloudellista osallistumista koskevista edellytyksistä.

7 artikla

Jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä komissio voi myöntää ennakkomaksuja 25 prosenttiin asti yhteisön vuosittaisesta osallistumisesta. Tämä ennakko on poistettava todella aiheutuneiden kulujen, joihin yhteisö osallistuu, lopullisesta kokonaismäärästä.

8 artikla

Jos jäsenvaltio päättää olla toteuttamatta osittain tai kokonaan komission 6 artiklan mukaisesti korvattavaksi hyväksytyjä kuluja, sen on ilmoitettava komissiolle viipymättä täsmentäen sen vaikutukset valvontaohjelmaan.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on jätettävä korvaushakemuksensa vuotta, jonka aikana kulut ovat aiheutuneet, seuraavan vuoden toukokuun 31 päivään mennessä.
2. Korvaushakemuksen esittämisen jälkeen jäsenvaltioiden kansallisen valvontaviranomaisen on varmistettava ja todistettava, että kulut on suoritettu tässä päätöksessä, ja erityisesti sen liitteessä olevassa 4 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä noudattaen.

3. Jos hakemuksessa ilmenee merkkejä siitä, että 2 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei ole noudatettu, komissio ryhtyy asian perusteellisiin tutkimuksiin pyytäen jäsenvaltiota erityisesti esittämään huomionsa määrätyn ajan kuluessa. Jos tutkimukset vahvistavat, että 2 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei ole noudatettu, komissio vahvistaa asianmukaisen määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltio voi täyttää edellytykset. Komissio voi vähentää, lykätä tai poistaa osallistumisen kyseisellä toimialalla, jos jäsenvaltio ei määräajan päättyessä noudata suosituksia.

10 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tiedot, joita se voisi niiltä vaatia tällä päätöksellä sille määrättyjä tehtäviä hoitaessaan.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tiedot tarkastus- ja valvontakeinojen määräysten varmistamiseksi, jotka tämän päätöksen nojalla kuuluvat yhteisön taloudelliseen osallistumiseen.

Jos komissio epäilee näitä varoja käytettävän muihin kuin suunniteltuihin tarkoituksiin ja niille määriteltyjen ehtojen vastaisesti, komissio antaa asiasta tiedon kyseiselle jäsenvaltiolle. Tämän on käynnistettävä hallinnollinen tutkimus, johon komission virkamiehet voivat osallistua. Kyseisen jäsenvaltion on annettava komissiolle tieto tutkimuksen edistymisestä ja tuloksista ja annettava komissiolle jäljennös sitä varten laaditusta kertomuksesta ja toimitettava sille tiedoksi kertomuksen laatimisessa käytetyt tärkeimmät lähteet.

11 artikla

Komissio voi ryhtyä kaikkiin tarpeellisiksi katsomiinsa tarkastustoimiin tämän päätöksen jäsenvaltioille määräämien edellytysten ja tehtävien suorittamisen varmistamiseksi ja jäsenvaltioiden on autettava komission tätä tarkoitusta varten nimittämiä virkamiehiä.

Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 29 artiklan säännösten soveltamista.

12 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja.

LIITE

1. Edellä 5 artiklassa mainitussa tukihakemuksessa luetellaan seuraaviksi vuosiksi suunnitellut kulut. Siinä täsmennetään erityisesti:
 - suunniteltujen kulujen aikataulu;
 - laitteiden tekniset ominaisuudet, laitteiden hinta ja suunniteltu maksutapa sekä niiden ohjelmaa koskeva valvontatavoite;
 - laitteiden suunniteltu käyttö, mukaan lukien niiden käyttöönottopäivämäärä.
 - kalastustoiminnan ja siihen liittyvien toimintojen valvonnan laadun ja tehokkuuden parantamiseksi tarkoitettujen erityistoimien laji ja hinta sekä täsmennys ennalta suunniteltuun keston.

2. Jäsenvaltiot perustelevat edellä mainitut toiminnot seuraavin perustein:
 - tavoitteet niiden kulujen mukaisesti, jotka halutaan toteuttaa;
 - toteutettaviin kuluihin liittyvät odotetut tulokset;
 - laivojen, ilma-alusten ja maa-ajoneuvojen hankintaan osoitettujen kulujen osalta aika, jona niitä käytetään kalojen valvontaan;
 - taloudellisen osallistumisen käyttö, joka niille olisi annettu päätöksen 89/631/ETY mukaisesti ja tämän päätöksen mukaisesti edellisen vuoden aikana;

- kyseisen jäsenvaltion merellä ja maissa suorittaman kalastuksen valvonnan tehokkuuden lisääminen hakemusta edeltävän jakson aikana 4 artiklassa tarkoitetun ohjelman mukaisesti sekä ennakoitujen kulujen ansiosta todennäköisesti tapahtuva tehokkuuden lisääntyminen.
3. Jäsenvaltio täsmentää toisaalta jokaisen toiminnan kohdalla seuraavat seikat:
- yhteisen kalastuspolitiikan rikkomusten ehkäisemisen, havaitsemisen ja rikkomuksista syyttämisen,
 - kansallisessa lainsäädännössä ja sen soveltamisessa käytetyt rikkomusten vakavuuteen suhteessa olevat rangaistukset, joilla estetään tehokkaasti vastaavien rikkomusten esiintyminen vastaisuudessa,
 - komissiolle tiedoksi antamien saalismäärien luotettavuuden ja sen kyvyn estää sille myönnettyjen kiintiöiden ylittäminen,
 - kalastuksen valvontaan osallistuvien henkilöstövarojen ja valvonnassa käytettävien aineellisten varojen määrän ja tehokkuuden,
 - kalastusvyöhykkeellä harjoitettavan kalastustoiminnan monimuotoisuuden,
 - muiden jäsenvaltioiden ja komission kalastusta koskevan valvonnan yhteydessä harjoittaman yhteistyön asteen,
 - tarvittaessa osallistumisen kalastusta koskevaan valvontaan kansainvälisiin sopimuksiin, joiden sopimuspuolena yhteisö on, kuuluvilla vyöhykkeillä sekä valvonnan laajuuden ja tehokkuuden,
 - avomerellä olevien kalastusalusten kehittämien kalastustoimintojen osalta erillisen tarkastuspyrkimyksen
4. Kulut korvataan ja ennakot maksetaan ainoastaan siltä osin kuin julkisia rakennusurakoita ja tavaranhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamista koskevien direktiivien säännöksiä on noudatettu siinä, että huolellisesti täytetyssä julkisia

hankintoja koskevassa kyselylomakkeessa on viitattu julkisten hankintojen sopimuksia koskevaan lausuntoon, joka on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Jos lausuntoa ei julkaista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä edunsaajan on todistettava, että julkiset hankinnat ovat tapahtuneet yhteisön lainsäädäntöä noudattaen.

Komissio voi pyytää kaikkia tarpeellisiksi katsomiaan tietoja yhteisön lainsäädännön noudattamisen arvioimiseksi julkisten hankintojen osalta.

Korvauksen saamisen edellytyksenä on asiakirjojen esittäminen kahtena kappaleena. Niissä on oltava vähintään jäsenvaltion ja palvelun toimittajan tai toimittajien kesken tehdyn sopimuksen pääasialliset kohdat sekä todisteet vastaavista maksuista. Jotta yksittäiset kulut voidaan korvata, ne on koottava yhteenvetotositteeseen, joka osoittaa selvästi jokaisen kulun osalta kulukohteen, sen yhteyden ehdotettuun ohjelmaan ja sen nettomäärän ilman arvonlisäveroa.

Rahoitusta koskeva selvitys

ALAMOMENTTI B2-901: Osallistuminen valvonta- ja tarkkailutoimiin.

1. TOIMINNAN OTSIKKO

Osallistuminen valvonta- ja tarkkailutoimiin.

2. KYSEINEN BUDJETTIKOHTA

B2-901

3. OIKEUDELLINEN PERUSTE

Perustamissopimuksen 43 artikla. Neuvoston päätös 89/631/ETY.

4. TOIMINNAN KUVAUS

4.1 Toiminnan yleiset tavoitteet

Yhteisen kalastuspolitiikan toteuttamisen jälkeen on pohdittu rahoituksellista yhteisvastuullisuutta jäsenvaltioiden valvonnan alalla tekemien ponnistelujen tukemiseksi. Ensimmäisen vaiheen jälkeen tukea myönnetään sen päätöksen (89/631) perusteella, joka koskee ajanjaksoa 1991 - 1995 22 miljoonan ecun vuosittaisen perusmäärän osalta ja jonka myötä komissio voi osallistua enintään 50 prosentin osuudella jäsenvaltioiden hyväksymiin varustamismenoihin. Neuvosto on sitoutunut päättämään komission laatiman kertomuksen perusteella ennen 30/6/95, mitkä toimenpiteet se aikoo toteuttaa. Tällä välin neuvosto on tehnyt muita päätöksiä, jotka eivät ole sopusoinnussa tämän asiakirjan kanssa.

Annettuaan uuden valvontaa koskevan asetuksen neuvosto julisti, että nykyistä valvontajärjestelmää, sellaisena kuin se on hyväksytty, voidaan soveltaa uusille aloille ja se edellyttää sellaisten lisätoimenpiteiden toteuttamista, joiden osalta aiemmassa päätöksessä (89/631/ETY)⁽¹⁾ ei ole säännöksiä. Siten on tarpeen lisätä aloja, joilla yhteisö voi osallistua jäsenvaltioiden kuluihin.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 364, 14.12.1989, s. 64.

- Investointikustannuksiin annettavan tuen on kuitenkin edelleen oltava taloudellisen tuen pääasiallinen osa. Raskaan kaluston hankinta on erityisen vaikea rahoittaa kansallisten talousarvioiden rajoissa. Ajanjaksoksi 89-95 hyväksytyjen investointien suuruus ei kuitenkaan ole poistanut niiden tarvetta, minkä todistaa jäsenvaltioiden ajanjaksolle 1996 - 2000 tekemä arvio. Vastaavien laitteiden elinkaari vaihtelee muutamista vuosikymmenistä (merellä käytettävät välineet) muutamiin vuosiin (ajoneuvo- ja tietokonekanta, tekniset tarkastuslaitteet), ilmapalvontavälineiden muodostaessa niiden välimuodon. Laitteet, joiden elinkaari on lyhyt, on uusittava tulevien viiden vuoden aikana. Jopa merellä käytettäviä välineitä on täydennettävä, uusittava tai korjattava. Lisäksi investointien osalta uudelle tekniikalle on annettava suurempi merkitys. Investointikustannusten on katettava kaluston hankinnan lisäksi myös muunlaiset kustannukset tietokoneohjelmista alkaen.
- Nopea kehitys voi myös tuoda mukanaan sellaisten yhteishankkeiden toteuttamisen, joiden rahoitus edellyttää satelliittipilottihankkeiden tavoin rahoituskustannukset ylittäviä menoja. Tietoverkkojen perustaminen kuuluu näihin yhteishankkeisiin. Neuvoston pääsy joulukuussa 1994 yksimielisyyteen kalastuksen valvonnasta 4. läntisen pituuspiirin länsipuolella merkitsee siten valvonnan hyvin nopeaa toteuttamista ja edellyttää jo itsessään erityistä vakavaraisuutta.
- Koulutusongelmien merkitystä on lopuksi korostettava. Jäsenvaltioiden tekemiä aloitteita tällä alalla on tuettava. Ensisijainen tuki on myönnettävä myös jäsenvaltioiden väliselle sekä jäsenvaltioiden ja komission yksiköiden väliseen henkilövaihtoon, niin valvontaviranomaisten peruskoulutuksen tasolla kuin määräraikaisena vaihtona ymmärretyn ulkomailla työskentelyn edistämiseksi myöhemmin.

4.2 Toimintaa koskeva ajanjakso ja sen jatkamisesta annetut yksityiskohtaiset säännöt

Toiminta sijoittuu ajanjaksoon 1996 - 2000. Toteutettavista toimenpiteistä on päätettävä ennen tämän ajanjakson päättymistä.

5. MENOJEN JA TULOJEN LUOKITTELU

5.1 Pakolliset menot

5.2 Jaksotetut määrärahat

5.3 ei tuloja

6. MENOJEN JA KULUJEN LAATU

6. MENOJEN JA KULUJEN LAATU

- yhteisrahoitukseen muiden julkisen ja/tai yksityisen sektorin toimijoiden kanssa myönnetty tuki.

Maksun palauttamisen muodossa annettu tuki. Mahdollisuus myöntää ennakoja.

7. TALOUDELLISET VAIKUTUKSET

7.1 Toimintakustannusten laskentamenetelmä

Investointikustannuksiin osallistuminen liittyy erityisesti seuraavien välineiden hankintaan tai ajanmukaistamiseen:

- kalastustoiminnan valvonnan ja tarkastamisen varmistamiseksi käytetyt alukset, ilma-alukset ja maa-ajoneuvot,
- kalastustoiminnan paikantamis- ja rekisteröintijärjestelmät (mukaan lukien kalastusaluksilla olevat laitteet),
- valvontaan liittyvien tietojen rekisteröinti- ja tiedonsiirtojärjestelmät, mukaan lukien tietotekniikkasovellukset ja tietokoneohjelmat.

Tavallisesti se rajoitetaan 35 prosenttiin verrattuna edellisen päätöksen 50 prosenttiin.

Osallistuminen yhteisen kalastuspolitiikan toteuttamisen tehokkuuden lisäämiseksi enintään kaksi vuotta kestävien erityisten hankkeiden ja toiminnan rajoissa tarkoitettuihin menoihin rajoitetaan 50 prosenttiin.

Tämä koskee myös kansallisten valvontaviranomaisten koulutukseen, erityisesti toisessa jäsenvaltiossa kuin missä he työskentelevät, annettavaan koulutukseen liittyviä menoja.

Komissio voi kuitenkin päättää korkeammasta tuen määrästä, erityisesti:

- jotta jäsenvaltioiden ja komission yhteinen toiminta, jolla voidaan korjata valvonnan vaikeutta jollakin yhteisöä kiinnostavalla alalla, voitaisiin toteuttaa,
- jotta uutta tekniikkaa voitaisiin kokeilla ja toteuttaa kalastustoiminnan ja siihen liittyvien toimintojen valvonnan parantamiseksi,
- jotta Irlannille voitaisiin myöntää valvonnan parantamiseen ylimääräistä yhteisön taloudellista tukea, joka ei välttämättä rajoitu investointikustannuksiin.

7.2 Toiminnan osatekijöiden erittely

Maksusitoumusmäärärahat miljoonina ecuna
(vuoden 1996 arvo)

Toiminnan osatekijä	Vuosien 1996 - 2000 vuosittainen talousarvio	Kokonaistalousarvio 5 vuodeksi
1. Pääomahyödykkeet	28	140
2. Toimintakulut (Irlanti)	2	10
3. Tietoverkot	10	50
4. Koulutus ja vaihto	1	5
Yhteensä	41	205

Menojen erittelyä ei voida ennakolta tehdä tarkemmin, koska aloitteenteko-oikeus on jäsenvaltioilla. Olisi kuitenkin toivottavaa antaa etusija uudelle tekniikalle merellä suoritettavassa valvonnassa käytettäville välineille niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden varustelu on riittämätön.

7.3 B osaan sisältyvät tutkimuksesta, asiantuntijakokouksista ja niin edelleen aiheutuvat käyttökustannukset

Tällaiset käyttökustannukset eivät kuulu tähän kohtaan.

7.4 Aikataulu, jossa monivuotiseen toimintaan myönnetyn tarpeelliseksi arvioitu määrä (kirjattu perusasiakirjaan) maksetaan.

- Tarpeelliseksi arvioitu määrä: 41 miljoonaa ecua
- Soveltamisajanjakso: 1996 - 2000

Maksusitoumusmäärärahat/Maksumäärärahat
miljoonaa ecua (vuoden 1996 arvo)

	Ohjeellinen ohjelma						
	1996	1997	1998	1999	2000	2001	Yhteensä
Maksusitoumusmäärärahat	41	41	41	41	41	-	205
Maksumäärärahat	10	40	40	40	40	35	205

8. RIKKOMUSTEN EHKÄISEMISEKSI ANNETUT SÄÄNNÖKSET (JA NIIDEN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA SAADUT TULOKSET)

Toiminnassa määrätään, että komissio tekee joka vuosi yhteisön osallistumista jäsenvaltioiden hyväksymien menojen rajoitukseen koskevan päätöksen. Ensiksi tehdään jäsenvaltioiden tekemistä ehdotuksista ennakoarvio. Komissio määrittää toimitettujen asiakirjojen perusteella, ovatko jäsenvaltioiden tekemät hakemukset pätevät. Kalastus- ja vesiviljelyalan hallintokomitea käsittelee hyväksytyt ehdotukset istunnossaan vuosittain osastojen välisen neuvottelun jälkeen. Tämän jälkeen komissio päättää yhteisön osallistumisen ehdoista ja määrästä.

Tähän yhteisön osallistumiseen liittyvät maksut suoritetaan, kun asianmukaisesti maksetuista tosiasiallisesti hyväksytyihin korvauskelpoisiin menoihin liittyvistä laskujen kuitit ja asianmukaisesti täytetty yhteismarkkinalomake esitetään.

Yhteisön talousarviosta myönnetyn tuen tehokkaammaksi hyödyntämiseksi jäsenvaltioiden on lisäksi sekä taattava käyttämiensä valvonta- ja seuraamusjärjestelmien tehokkuus että varmistettava täydellinen avoimuus.

Komission jäsenvaltioihin lähettämien valtuuskuntien merkitystä olisi korostettava. Niillä voidaan varmistaa kaluston ja jäsenvaltioiden hallinnon komissiolle toimittamien hallinnollisten asiakirjojen yhdenmukaisuus sekä kaikkien yhteisön osaltaan rahoittamien valvontavälineiden tehokas käyttö. Koko toiminta-ajanjakson ajan tukea saaviin jäsenvaltioihin järjestetään hyväksyjän ja varainhoidon valvonnan yhteisvaltuuskuntia.

Kaikkien näiden näkökulmien myötä komissio voi arvioida päätöstä 89/631/ETY seuraavan päätöksen todellista soveltamista.

9. KUSTANNUS-TEHOKKUUSANALYYSIN TEKLÄT

Kalastustoiminnan valvonnan osalta maksettuja menoja on vertailtava kalakantojen arvon sekä ilmoittamatta jättämisestä (arvioitu 10 prosentiksi jälleenlaivatusta arvosta) ja huonosta hallinnosta (mikä johtaa 3 000 miljoonaksi eukuksi arvioidun mahdollisen vuosittaisen koron menettämiseen) aiheutuvien vahinkojen kanssa.

9.1 Laskettavissa olevat erityistavoitteet, kohdeväestö

- *Erityistavoitteet: suhde yleistavoitteisiin*
 - Antaa tarkastusviranomaisten käyttöön tehokkaat ja uudenaikaiset varusteet,
 - Toteuttaa valvontaan liittyvässä tietojen vaihdossa tarvittavat laitteet ja tietoverkot,
 - Edistää valvontaa harjoittavien henkilöiden koulutusta.
- *Kohdeväestö: yhteisön talousarvion toimenpiteiden lopulliset edunsaajat erotellaan mahdollisesti tavoitekohtaisesti sekä ne ja käytettävät keinot*

- *Kohdeväestö: yhteisön talousarvion toimenpiteiden lopulliset edunsaajat erotellaan mahdollisesti tavoitekohtaisesti sekä ne ja käytettävät keinot täsmennetään.*

Suorat kohderyhmät ovat kalastuksesta vastaavat kansalliset viranomaiset. Tehokkaasta kalastuksen valvonnasta hyötyvät kuitenkin kaikki kalastuksen harjoittamisessa ja siihen liittyvässä toiminnassa mukana olevat taloudelliset toimijat, jotka usein sijaitsevat sellaisilla alueilla, joilla muut taloudelliset mahdollisuudet ovat rajoitetut. Tämä vaikuttaa jopa muihinkin aloihin kuin kalastuksen talousalaan. Valvomattoman kalastuksen ekologiset vaikutukset huolestuttavat koko unionia, samoin kuin kansainvälisillä tai kolmansien maiden vesillä harjoitettavan kalastuksen valvonnan havaitusta puutteesta johtuvat kielteiset diplomaattiset seuraukset.

9.2 Toiminnan perustelu

- *Yhteisön talousarvion toimenpiteiden tarve*

Kalastuksen valvonnan puutteen ratkaiseminen edellyttää poliittista, lainsäädännöllistä ja talousarvion keinoin toteutettavaa toimintaa komission puolelta. Mikään näistä kolmesta osasta ei saa puuttua. Ne ovat kaikki joka tapauksessa sidoksissa toisiinsa. Lainsäädännön alalla edistystä on tapahtunut pääasiassa komission aloitteesta. Poliittisilla päätöksillä on vastaavasti taloudellisia seurauksia, joihin komissio ei voi vaikuttaa.

Kalastuksen valvonta on olennaisesti yhteisön ongelma yhteisen politiikan olemassaolon sekä sen seikan vuoksi, että kalojen vaeltamisen takia eri jäsenvaltioiden harjoittama kalastus on keskenään riippuvaista. Valvonnan kustannus-tehokkuusanalyseja ei voida rajoittaa yhden jäsenvaltion mittakaavaan. Siten tarvitaan rahoituksellista yhteisvastuullisuutta ja sitä osoittaa ja sen toteutusvälineenä on budjettikohta, joka mahdollistaa tuen jäsenvaltioiden hyväksymiin menoihin. Tämän kohdan kehitys on lisäksi seurausta jo tehdyistä päätöksistä.

- *Toimenpiteitä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen valinta*

- * *edut suhteessa vaihtoehtoihin toimenpiteisiin (suhteelliset edut)*
- * *vastaavan mahdollisesti yhteisön tai kansallisella tasolla toteutetun toiminnan analysointi.*

Tehokkaan valvonnan toteuttamiseen tarvittavat talousarvioiden määrärahat ovat vähäiset kalastuksen taloudellisen merkityksen kannalta, verrattuna rikkomuksista aiheutuviin menetyksiin ja yhteisen kalastuspolitiikan nykyiseen tehostumukseen liittyvään kalavarojen tuhlaukseen. Ne ovat vähäiset verrattuna muiden maiden tähän käyttämiin menoihin verrattuna.

Valvontamenojen osalta sen osuuden yhteisön talousarvion määrärahoista on oltava vähäinen verrattuna jäsenvaltioiden vastuulla oleviin osuuksiin, mutta tällaiset talousarvion määrärahat ovat avain kehitykseen. Vuodesta 1991 alkaen erityisesti neuvostossa tehdyistä päätöksistä johtuvat velvoitteet on otettu esille. Tuki jäsenvaltioiden hyväksymiin menoihin on tässä yhteydessä olennainen kysymys.

Komission taloudellisen tuen nykyinen taso on 2,7 prosenttia yhteisön kalastusalalle vuodeksi 1995 myöntämästä talousarvion määrärahaosuudesta ja vähintään 10 prosenttia jäsenvaltioiden valvontaan käyttämistä kokonaismenoista. Jäsenvaltioiden kokonaismenot ovat lähes 230 miljoonaa ecua vuodessa. Tästä summasta 54 miljoonaa ecua liittyy investointeihin, jotka täydentävät käyttökustannuksia. Näitä menoja voidaan myös verrata tiettyjen kolmansien maiden valvontakustannuksiin. Norjan vuosittaisiksi valvontakustannuksiksi arvioidaan 500 miljoonaa NKR (60 miljoonaa ecua) ja Kanadan osalta 85 miljoonaa Kanadan dollaria (58 miljoonaa ecua). Yhdysvalloissa rannikkovartioston kalastusvalvontaan vuoden 1995 talousarviossa varaama osuus on 500 miljoonaa USA:n dollaria (390 miljoonaa ecua). Yhteisön talousarvion määrärahoja kalastusvalvontaa varten on vähennetty eri perustein.

- *Pääasialliset epävarmuustekijät, jotka voivat vaikuttaa toiminnan erityisiä tuloksia*

Ensimmäinen riskitekijä on jäsenvaltioiden vaikeus täyttää yhteisrahoitusta koskevat velvoitteensa ja saattaa voimaan muut toimenpiteet (järjestäytyminen, henkilöstö, seuraamukset ...).

Jos tukea annetaan laitteiden tehokkaan käytön varmistamiseksi, laitteiden on liityttävä asianmukaisesti kokonaisuuteen. Talousarvioon liittyvät, toimintaa, henkilöstöä, hallintojärjestelmää ja seuraamuksia koskevat kysymykset kuuluvat poikkeuksia lukuun ottamatta jäsenvaltioille. Jos jäsenvaltiot eivät anna tarvittavia säännöksiä, yhteisön tukea ei saada haluttuihin tavoitteisiin. Kansalliset viranomaiset, joilla on käytössään hyvä kalusto, eivät edelleenkään ole riittävän tehokkaita.

9.3 Toiminnan seuranta ja arviointi

Kustannusten arviointi

Suurimpana vaikeutena on, että kalastukseen liittyvän toiminnan valvontaan osallistuvilla toimielimillä on usein monia tehtäviä. Kustannukset on sen vuoksi jaettava. Hyvänä esimerkkinä toimivat merellä toteutetut toimenpiteet. Kun nämä toimenpiteet edellyttävät asevoimien kalustoa, niillä voi, vaikka tehtävät keskitetäänkin kalastuksen valvontaan, olla myös muita kohteita (meripelastus, puolustusvoimien lähettäminen paikalle vahvistukseksi).

Näistä vaikeuksista huolimatta tehokkaaseen valvontaan tarvittavien menojen määrä on sellainen, että on toteutettava kirjanpidollisia toimenpiteitä, jotta niiden määrä voitaisiin arvioida.

Tehokkuuden arviointi

Ensimmäiset mahdolliset osoittimet vastaavat suoritettujen valvonnan määrää: valvonta-alusten merellä viettämien päivien lukumäärä, lentokoneiden ja helikoptereiden lentoajat, valvottu pinta-ala, merellä tai maalla tapahtuneiden tarkastusten määrä. Nämä luvut ovat toimintaa kuvaavia osoittimia eivätkä mittaa tehokkuutta. Ne olisi kuitenkin liitettävä osaksi yhteisen kalastuspolitiikan valvonnan kehitystä kuvaavaa osoittimistoa.

Analyysin toinen taso vastaa todettujen varsinaisten rikkomusten määrää ja niistä aiheutuneita seuraamuksia. Nämä tiedot, jotka eroavat hyvin vähän edellä mainituista, ovat välttämättömiä tarkastusten ja seuraamusten ankaruuden arvioimiseksi. Ne eivät kuitenkaan vielä riitä tekemään analyysistä täydellistä. Rikkomusten varsinainen suhdeluku saadaan yhdistämällä tarkastusten tehokkuus tosiasiallisten rikkomusten määrään.

Kalavarojen säilyttämisen osalta yhteisen kalastuspolitiikan valvonnan todelliseen tehokkuuteen liittyy erottamattomasti kaksi pääasiallista huolenaihetta, joista toinen on kalastuksen määrän rajoittaminen ja toinen pienimpien kalojen (poikasten) suojelu. Kunkin varaston osalta on siten verrattava tosiasiallista pyyntimäärää sallittuun pyyntimäärään ja määritettävä alamittaisten saaliiden osuus. Tämä tehtävä on teknisesti yksinkertaisempi toteuttaa kuin aluskohtaisten rikkomusten toteennäyttäminen laillisesti hyväksyttävien perusteiden alusryhmien ollessa kyseessä voidaan saaliiden tosiasiallisen määrän arvioimiseksi kehittää pistokoemenettelyjä. Tilastollisesti tarkkaa menettelyä noudattamalla näiden arvioiden luotettavuus on mahdollista määrittää ja mukauttaa tutkimuksen tarpeisiin näytteiden kokoa vaihtelemalla. Useimmiten on vaikeampaa kerätä oikeudellisesti hyväksyttävistä todisteista todennäköistä vilpintekijää vastaan. Toisaalta niin sanottu "suurten määrien" laki helpottaa kokonaisarvioiden muodostamista, toisaalta taas todistustaakan hoitamisesta aiheutuva vastuu vaikeuttaa aluskohtaisten rikkomusten toteamista. Edellä esitetty kaksijakoisuus on olennainen valvonnan tehokkuutta tarkasteltaessa. Se osoittaa, että rikkomusten tosiasiallinen kokonaistulos on usein oletettua helpompi määrittää. Tutkijat tekevät sen säännöllisesti esittämällä joukosta varastoja tehty virallisten tilastojen vertailu sekä tutkimuslaitosten muodostamia arvioita. Koska tietyt viralliset tiedot eivät ole luotettavia, tutkimuslaitosten on suunnattava huomattava osa rajallisista voimavaroistaan muihin kuin tieteellisiin tehtäviin. Kun vilpillisen toiminnan määrä on mahdollista arvioida, voidaan sen lisäksi, että saadaan käytettäväksi synteettisiä tehokkuutta kuvaavia osoittimia, myös ohjata tarkastajien ponnistelut viipymättä tärkeämpiin ongelmiin. Tarkastusten hyväksikäyttöä on siten mahdollista järjestyttää, jotta sekä ennaltaehkäisyyn ja torjuntaan että seuraamuksia varten tarvittavien todisteiden keruuseen käytetyt

voimavarat voidaan keskittää vakavampiin ongelmiin. Tämän järjeistämisen avulla voidaan välittömästi parantaa paitsi valvonnan tehokkuutta, myös sen uskottavuutta ammatinharjoittajiin nähden, jotka usein ovat hyvin perillä merkittävästä ja jatkuvasta vilpillisestä toiminnasta.

Toiminnalliselta kannalta on toivottavaa, että kussakin jäsenvaltiossa kyetään sisäisesti arvioimaan pistokein tiettyjen saaliiden tosiasialliset määrät. Pääosaston XIV olisi tukeuduttava kansainvälisten tutkimuslaitosten arvioihin.

(Sisäisen tiedonannon tiedot)

9.4 Sopusointu ohjeellisen ohjelman kanssa

- *Onko toiminnasta säädetty kyseisten vuosien osalta pääosaston ohjeellisen rahoitusohjelman piirissä?*

Toiminta kuuluu ajanjakson 1996 - 2000 kattavan neuvoston päätöksen soveltamisalaan.

- *Osoittakaa, mitä yleisempää pääosaston ohjeellisessa rahoitusohjelmassa määritettyä tavoitetta ehdotetun toiminnan tavoite vastaa.*

Valvonta kuuluu koko yhteisen kalastuspolitiikan alaan.

10. HALLINNOLLISET KULUT (TALOUSARVION A OSA)

Tämä osa on toimitettava pääosastoille XIX tai pääosastolle IX, joka toimittaa sen sitten pääosastolle XIX lausuntonsa kanssa.

- #### 10.1 Aiheuttaako ehdotettu toiminta komission henkilöstön määrän lisääntymistä? Jos aiheuttaa, millaista?

Henkilöstöä tarvitaan enemmän rikkomuksia ehkäisevän valvonnan sekä seuranta- ja arviointitoiminnan tehostamiseksi. Se arvioidaan 0,5 A:ksi ja 1 B:ksi.

10.2 Osoittakaa toimintaehdotuksesta aiheutuvat toiminta- ja henkilöstökustannukset.
Eritelkää laskentatapa

Valtuuskuntakustannukset: 15 000 ecua

Henkilöstö:

- 75 prosenttia virkamies A:n ajasta
- 150 prosenttia virkamies B:n ajasta
- 150 prosenttia virkamies C:n ajasta
- käännöstyö (kirjeenvaihto, ehdotetut ohjelmat, komission päätös)

Keskipitkällä aikavälillä siirtymäkauden jälkeen lisämenoja ei voida enää perustella.

LUONNOS

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE
JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

MF

yhteisön osallistumisesta yhteisen kalastuspolitiikan
noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden
hyväksymien tiettyjen kulujen rahoitukseen

SISÄLLYSLUETTELO

LYHENNELMÄ

1. NEUVOSTON PÄÄTÖKSEN 89/631/ETY SOVELTAMINEN

- 1.1 TAUSTA
- 1.2 TOIMINNAN KUVAUS
- 1.3 INVESTOINTIEN TAVOITE
- 1.4 TOIMINNAN TULOS

2. UUDEN PÄÄTÖKSEN VALMISTELUTILANNE

- 2.1 NEUVOSTON JA KOMISSION UUDET SÄÄNNÖKSET/SITOUMUKSET
- 2.2 TEHOKKAAN VALVONNAN EDELLYTYKSET

3. RAHOITUKSELLINEN YHTEISVASTUULLISUUS TULEVAISUUDESSA

- 3.1 PERUSTEET
- 3.2 KOHTI KOMISSION JA JÄSENVALTIOIDEN VÄLISTÄ KUMPPANUUTTA
- 3.3 SOVELTAMISALA/KÄYTÄNTÖ
- 3.4 RAHOITUS

PÄÄTELMÄT

- LIITE 1:** PÄÄTÖKSEN 89/631/ETY SOVELTAMINEN
- LIITE 2:** VALVONNAN KUSTANNUS - TEHOKKUUSANALYYSI
- LIITE 3:** ERITTELY TIETYISTÄ YHTEISÖN TOIMENPITEISTÄ MAATALOUS- JA TULLIALAN VALVONTATOIMINNAN RAHOITTAMISEKSI
- LIITE 4:** ENNAKKOARVIO JÄSENVALTIOIDEN MENOISTA KAUDEKSI 1996 - 2000
- LIITE 5:** OHJEELLINEN RAHOITUSOHJELMA KAUDEKSI 1996 - 2000

LYHENNELMÄ

Yhteisön yhteiseen kalastuspolitiikkaan sisältyy kokonaisvaltainen ja yhtenäinen valvontajärjestelmä tämän politiikan kaikkia tärkeimpiä osia koskevien sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi. Jokaisen jäsenvaltion tehtävänä on siksi valvoa omaan lukuunsa kalastusta alueellaan ja suvereeniteettiinsa tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla vesialueilla. Jokaisen jäsenvaltion tehtävänä on lisäksi oman kalastusvyöhykkeensä ulkopuolella valvoa sen lipun alla kulkevien alusten kalastustoimintaa. Suorittaakseen tehtävänsä yhteisön sääntöjen mukaisesti jokainen jäsenvaltio on nimennyt toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä tämä valvonta on, ja antanut niille tarvittavat rahavarat ja henkilöstön. Ottaen huomioon että valvonnasta saatava etu on pelkkää kansallista etua suurempi ja että tarkastus- ja valvontakeinojen kehittämiseksi tarvittavien investointien rahoitus ei joissakin tapauksissa ole mahdollista valtioiden talousarvioon sisältyvillä varoilla, neuvosto on vuodesta 1978 alkaen asteittain osallistunut jäsenvaltioiden hyväksymien menojen rahoitukseen. Ensimmäiset paikalliset rahoitustoimenpiteet koskivat Irlantia ja Tanskaa (Grönlantia). Myöhemmin neuvosto on laajentanut tämän toiminnan koskemaan kaikkia jäsenvaltioita.

Kertomus koostuu kolmesta osasta. Ensimmäisessä osassa annetaan selvitys yhteisön osallistumisesta jäsenvaltioiden yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hallintojärjestelmän noudattamisen varmistamiseksi hyväksymien kulujen rahoitukseen tehdyn päätöksen 89/631/ETY (entinen kalavarojen hallintoa koskeva "perusasetus") soveltamisesta. Edellä mainittua päätös kattaa vuosien 1991 ja 1995 välisen ajanjakson ja siinä säädetään aluksi 110 miljoonan ecun määrästä viideksi vuodeksi.

Kertomuksen toisessa osassa analysoidaan nykyistä tilannetta vuodesta 1989 alkaen sekä tehokkaan valvonnan edellytyksiä. Tässä osassa käsitellään yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevaan vuoden 1991 kertomukseen⁽¹⁾ ja yhteisen kalastuspolitiikan valvonnan soveltamista koskevaan kertomukseen⁽²⁾ liittyvien yhteisön toimielimissä käytyjen keskustelujen päätelmiä.

Kertomuksen kolmannessa osassa on tarkoitus suunnata keskustelu koskemaan yhteisön kalastuspolitiikan soveltamisen valvontaa koskevaan yhteisön yhteisrahoitukseen liittyviä tulevia toimenpiteitä. Tämä osa mukautetaan yhteisen kalastuspolitiikan kehitykseen; tämä mukauttaminen tapahtuu siten, että annetaan uudet suuntaviivat viideksi seuraavaksi vuodeksi, ja sen tarkoituksena on erityisesti valvontakeinojen suunnittelun seuranta kaikissa jäsenvaltioissa sekä näiden keinojen määrääminen asetettujen tavoitteiden mukaisesti.

(1) SEC (91) 2288 LOPULL, 4.12.1991

(2) SEC (92) 394 LOPULL, 6.3.1992

1. NEUVOSTON PÄÄTÖKSEN 89/631/ETY SOVELTAMINEN

1.1 TAUSTA

Yhteisen kalastuspolitiikan valvonta on ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulla. Jokainen jäsenvaltio valvoo alueellaan ja suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla vesialueilla kalastusta ja siihen liittyvää toimintaa. Tämä valvonta koskee kaikkia sekä valvovan jäsenvaltion että muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden aluksia ja toimijoita.

Kalastustoiminnan tarkastus- ja valvontavastuun hajauttaminen jäsenvaltioiden tasolla on toissijaisuusperiaatteen mukaista. Komission on seurattava valvontaa ja huolehdittava sen tehokkuudesta, oikeudenmukaisuudesta, puolueettomuudesta ja avoimuudesta. Jäsenvaltioiden rahoituskulut ja näiden kulujen suhde niistä jäsenvaltioiden kansantaloudelle aiheutuneisiin vaikutuksiin sekä käytettävissä oleviin varoihin vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioiden välillä. Tämän vuoksi tarvitaan rahoituksellista yhteisvastuullisuutta. Valvontaa on näin ylläpidetty yhteisen kalastuspolitiikan alkuajoista lähtien osittaisella osallistumisella investointimenoihin.

Ensimmäisten vuonna 1978 aloitettujen Irlannin ja Tanskan (Grönlanti) hyväksi tehtyjen toimien jälkeen on vuonna 1987 päätetty osallistua kaikkien jäsenvaltioiden menoihin niiden tarkastus- ja valvontakeinojen kehittämiseksi. Yhteisvastuullisuustoimia on sen jälkeen jatkettu viidellä vuodella yhteisön osallistumisesta jäsenvaltioiden yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hallintojärjestelmän noudattamisen varmistamiseksi hyväksymien menojen rahoituksesta marraskuun 27 päivänä 1989 annetulla neuvoston asetuksella 89/631/ETY⁽³⁾. Tämä päätös kattaa vuosien 1991 ja 1995 välisen ajanjakson, ja se laajeni koskemaan varotoimenpiteenä Välimeren valvontaa siihen asti kunnes tätä aluetta koskevat yhteisön säännöt annetaan.

Tässä luvussa arvioidaan päätöksen 89/631/ETY toteuttamista. Päätöksen 89/631/ETY toteuttamisesta on jo tehty kaksi muuta asiakirjaa. Yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisen valvontaa koskevassa kertomuksessa⁽⁴⁾ arvioidaan kokonaisvaltaisesti jäsenvaltioiden suorittamaa valvontaa. Siinä käsitellään perusteellisesti yhteisön osallistumista jäsenvaltioiden hyväksymiin menoihin. Irlannin muistiota koskevaan komission neuvostolle antamaan kertomukseen⁽⁵⁾ sisältyy vieläkin tarkempi arviointi yhteisön osallistumisesta Irlannin menoihin.

⁽³⁾ EYVL N:o L 364, 14.12.1988, s. 64

⁽⁴⁾ Asiak. SEC(92) 394 lopull.

⁽⁵⁾ Asiak. SEC(93) 882 lopull.

1.2 TOIMINNAN KUVAUS

Neuvoston päätöksessä 89/631/ETY määrätään yhteisön osallistumisesta jäsenvaltioiden yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hallintojärjestelmän noudattamisen varmistamiseksi hyväksymien menojen rahoitukseen. Tämän toiminnan päätavoitteena on myötävaikuttaa tarkastus- ja valvontakeinojen kehittämiseen jäsenvaltioissa, sillä lisätyllä valvonnalla edistetään kalavarojen säilyttämistä, minkä vuoksi niiden hyödyntäminen on järkipäisempää ja siksi myös taloudellisempaa. Unioni ei osallistu tavanomaisten menojen ja hallintomenojen rahoitukseen.

Yhteisö osallistuu jäsenvaltioiden hyväksymien yhteisön rahoitukseen oikeutettujen menojen rahoitukseen 1 päivän tammikuuta 1991 ja 31 päivän joulukuuta 1995 välisenä aikana. On määrätty, että neuvosto noudattaen perustamissopimuksen 43 artiklassa määrättyä menettelyä päättää ennen 30 päivään kesäkuuta 1990 sellaisista yhteisön osallistumista koskevista määräyksistä, joita voitaisiin soveltaa 1 päivästä tammikuuta 1996 (1 artiklan 5 kohta).

Neuvosto on vuonna 1989 arvioinut tarvittavan 22 miljoonan ecun talousarvion vuosittain viiden vuoden ajan; yhteisön rahoitusosuus on korkeintaan 50 prosenttia.

Vuonna 1994 on varattu 10 miljoonan ecun suuruinen määrä kalastusalusten paikantamista satelliitin avulla sekä paikantamista automaattisen sijainninmäärittämlaitteiden avulla koskeville pilottihankkeille, joita toteutetaan vuoden 1994 jälkimmäisen puolivuotiskauden ja vuoden 1995 ensimmäisen puolivuotiskauden aikana, valmisteltaessa tällaisen valvontajärjestelmän lopullista käyttöönottoa koskevaa neuvoston päätöstä.

Vuonna 1995 toiminnalle varattujen varojen määrä on 22,5 miljoonaa ecua; tämä määrä muodostaa 2,7 prosenttia siitä osuudesta, joka yhteisön talousarviossa on varattu kalastusalalle.

Yhteisö osallistuu rahoitukseen yhteensä 118 miljoonalla eculla vuosien 1991 ja 1995 välisenä ajanjaksona. Yhteisö on rahoittanut kaikissa tapauksissa 50 prosenttia hyväksytyistä menoista, lukuun ottamatta satelliitteja ja jatkuvaa paikantamista koskevia pilottihankkeita, joista se rahoittaa 100 prosenttia 9,4 miljoonan ecun suuruisella määrällä vuosina 1994 ja 1995.

Liite 1 sisältää konsolidoidun tilanteen maksusitoumusten ja maksujen osalta kaikissa jäsenvaltioissa.

1.3 INVESTOINTIEN TAVOITTEET

Hyväksyttävät menot ovat liittyneet:

- laivojen, ilma-alusten ja maa-ajoneuvojen sekä niihin kuuluvien laitteiden hankintaan ja nykyaikaistamiseen
- kalastustoiminnan paikantamis- ja rekisteröintijärjestelmien hankintaan ja nykyaikaistamiseen
- saalistietojen ja maihantuontiin ja jälleenlaivauksiin liittyvien tietojen rekisteröinti- ja käsittelyjärjestelmien hankintaan ja nykyaikaistamiseen.

Yhteisön rahoitusta, joka on keskimäärin 22 miljoonaa ecua vuodessa, on verrattava jäsenvaltioiden investointeihin, jotka ovat suurempia kuin 54 miljoonaa ecua vuodessa.

Yhteisön rahoituksen lopulliset saajat ovat jäsenvaltioiden nimeämät kansalliset tarkastusyksiköt ja joissakin tapauksissa edellä mainittujen yksiköiden välityksellä alueelliset tarkastusyksiköt.

Päätöksen 89/631/ETY yhteydessä toteutetut ja suunnitellut investoinnit vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä. Tästä annetaan lyhyt selonteko liitteessä 1.

1.4 TOIMINNAN TULOS

Valvontatoimien kustannus - tehokkuusanalyysiin on liitettävä laskelma investointimenoihin annetusta rahoitusavusta. Kuten liitteessä 2 esitetään, jäsenvaltioissa ei ole vielä kehitetty yhtenäisesti analysointivälineitä. Analyysi voidaan siksi tehdä ainoastaan osittain.

Laivoja, ilma-aluksia ja maa-ajoneuvoja sekä kalastustoiminnan paikantamis- ja rekisteröintijärjestelmiä koskevat menot aiheutuvat valvontatoimien parantamisesta, jonka tarkoituksena on varmistaa paremmin säilytysjärjestelmän noudattaminen. Arvioinnin on koskettava valvontayksiköiden toimintaa ja saatuja tuloksia siitä, kuinka kalastajat noudattavat säilytysjärjestelmää koskevia sääntöjä (pääsy vyöhykkeille ja kalavaroihin, tekniset toimenpiteet), sekä siitä kuinka jäsenvaltiot panevat täytäntöön kokonaisvaltaiset saalisrajoitukset (kiintiöt).

Merellä ja maalla tapahtuvaa valvontaa voidaan ensin analysoida toiminnan mukaan: Arviointi perustuu usein keskeisiin tekijöihin, kuten tarkastusvuorokausien määrään, merellä tapahtuvien valvontatoimien määrään, todettujen rikkomusten määrään ja niin edelleen. Tietyt näistä tekijöistä kerätään järjestelmällisesti kansallisten valvontaviranomaisten kalastustoiminnan tarkastuksia koskevista tiedoista 17 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen

(ETY) N:o 3561/85⁽⁶⁾ mukaisesti. Vuosina 1990 - 1993 kansallisten tarkastusalusten merellä suorittamien tarkastusvuorokausien määrä on näin noussut 12 970:stä 16 520:een ja tarkastusten määrä 20 537:stä 31 944:ään. Todettujen rikkomusten määrä on noussut 2 393:sta 5 092:een. Samoina vuosina merellä tehtyjen rikkomusten määrä on kalastuspäiväkirjan merkintöjen osalta noussut 217:stä 489:ään ja laittomasti saadun saaliin osalta 152:sta 320:een. Kuten liitteessä 2 painotetaan, olisi voitava arvioida rikkomusten todellinen määrä. Todettujen rikkomusten määrän nousu voi johtua valvonnan tehostamisesta ja ainakin osittain valvontaluheen laajentumisesta. Toimintaindikaattorien lisäksi voidaan tutkia tehokkuusindikaattoreita vertailemalla virallisia tilastoja ja ICES:n työryhmien käyttämiä epävirallisia tilastoja (ks. liite 2). Tällä vertailulla ei voida varmistaa sitä, että virallisten tilastojen laatu olisi parantunut merkittävästi.

Valvonta-alan investointien kehitys yhdessä yhteisön rahoituksen kanssa on mahdollistanut kalastuksen valvonnan tehostumisen. Tämä tehostunut valvonta ei ole ollut riittävää rikkomusten merkittäväksi vähentämiseksi, varsinkin kun samanaikaisesti on syntynyt tekijöitä, esimerkiksi taloudellisten vaikeuksien lisääntyminen, jotka yllyttävät rikkomuksiin. Investoinnit ovat joka tapauksessa välttämätön mutta riittämätön edellytys valvonnan kehittämiseksi, kuten 2.2 kohdassa esitetään.

Lainsäädännöllisestä näkökulmasta on osoittautunut tarpeelliseksi muuttaa päätöstä 89/631/ETY, jotta siihen sisällytettäisiin Välimeren valvonnasta aiheutuneet menot ja jotta mahdollistettaisiin kalastusalusten satelliitin avulla tapahtuvaa paikantamista koskevat pilottihankkeet.

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 339, 18.12.1985, s. 29

2. UUDEN PÄÄTÖKSEN VALMISTELUTILANNE

2.1 NEUVOSTON JA KOMISSIION Uudet ASETUKSET/SITOUUMUKSET

2.1.1 TARKISTETTU YHTEINEN KALASTUSPOLITIikka

Yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3760/92⁽¹⁾ vahvistetaan pääasiallinen viitekehys yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanemista varten vuoteen 2002 asti. Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sisältyy tästä lähtien kaikki vesien elollisten luonnonvarojen hyödyntämistoimet, mukaan lukien vesiviljely, sekä tuotteiden jalostus ja markkinoille saattaminen. Asetuksessa, jolla on jatkettu yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevaa vuonna 1983 käyttöön otettua säännöstöä, säädetään myös mahdollisuudesta hallinnoida pyyntiponnistuksia välittömästi sekä tehokkaiden yhteyksien tarpeesta säilyttämistä koskevan politiikan ja pyyntikapasiteetin hallinnan välillä.

2.1.2 VALVONTAJÄRJESTELMÄ: LAAJENNETTU SOVELTAMISALA

Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2847/93⁽²⁾ on tullut voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994. Se liittyy tarkistettuun yhteiseen kalastuspolitiikkaan ja sillä on laajennettu valvonnan soveltamisala koskemaan Välimeren, yhteisön kalastusalueiden harjoittamaa kalastustoimintaa kolmansien maiden vesillä ja avomerellä sekä yhteisen kalastuspolitiikan rakenteita, aloja ja markkinoita.

Tällä uudella asiakirjalla, jolla korvataan asetus (ETY) N:o 2241/87⁽³⁾, ylläpidetään ja laajennetaan jokaisen jäsenvaltion vastuuta yhteisön lainsäädännön noudattamisen osalta. Se mahdollistaa uuden teknologian lisääntyneen käytön. Se osoittaa selvästi kaksi suuntausta: satelliittiteknologian (sijainnin valvonta) ja tietotekniikan (tietokannat ja verkot).

Parhaillaan on meneillään on satelliitin avulla tapahtuvaa valvontaa koskeva kokeilu, jossa vertaillaan sijainnin jatkuvaan rekisteröintiin tarkoitettuja laitteita. Tätä kokeilua koskevat päätelmät tehdään vuonna 1995. Liitettävien ATK-tietokantojen perustaminen on pakollista vuoden 1996 alusta tiettyjen tietokokonaisuuksien osalta (kalastuspäiväkirjat, myyntiä koskeva rekisteri,...)

(1) EYVL N:o L 389, 31.12.1992, s. 1

(2) EYVL N:o L 261, 20.10.1993, s. 1

(3) EYVL N:o L 207, 29.7.1987, s. 1. Asetus muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3483/88 (EYVL N:o L 306, 11.11.1988, s. 2)

Tietotekniikan kehityksen on johdettava siihen, että perustetaan paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla tietokonepohjaisia tietokantoja sekä tietoverkkoja, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden keskinäisen sekä jäsenvaltioiden ja komission välisen tietojen vaihdon. Valvontaan liittyvien kysymysten lisäksi tämä takaisi olennaisten perustietojen saatavuuden yhteisön tasolla.

2.1.3 ERITYISIÄ KALASTUSLISENSSEJÄ JA -LUPIA KOSKEVA JÄRJESTELMÄ

Yhteisön järjestelmän perustamisesta kalastuslisensteihin siseällytettäviä vähimmäistietoja koskevien sääntöjen vahvistamiseksi 20 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3690/93⁽¹⁰⁾ on täydennetty uudella valvontaa koskevalla asetuksella käyttöön otettua kehystä. Asetuksessa, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1995, säädetään, että kaikilla yhteisön kalastusaluksilla on oltava aluskohtainen kalastuslisenste, jossa on tiedot aluksen teknisistä ominaisuuksista.

Lisenssijärjestelmää on täydennetty yhteisön ja kolmansien maiden yhteisön vesillä toimiviin aluksiin sovellettavia erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöksistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1627/94⁽¹¹⁾. Lisäksi kalastussopimuksen mukaisesti kolmansien maiden vesialueilla kalastavat yhteisön alukset toimivat erityisen lisenssijärjestelmän alaisina (Neuvoston asetus (EY) N:o 3317/94, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994⁽¹²⁾).

2.1.4. VÄLIMEREN KALAVAROJEN SÄILYTTÄMINEN

Neuvosto on toteuttanut kesäkuussa 1994 teknisiä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on luoda perusta Välimeren hallintojärjestelmälle (Asetus (EY) N:o 1626/94, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1994⁽¹³⁾).

2.1.5. LAAJENTUMINEN

Kyse on kahdesta jäsenvaltiosta, jotka toimivat ainoastaan (Suomi) tai olennaisilta osin (Ruotsi) Itämerellä. Sekä satelliittipilottihankkeiden seurauksena tehtyjä päätelmiä että tietotekniikkaan liittyviä velvoitteita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1996 uusien jäsenvaltioiden osalta. Itämerellä on lisäksi otettu käyttöön erityiset valvontasäännöt syyskuussa 1994. Lopuksi, teollisesta kalastuksesta on välitöntä etua Ruotsille ja Suomelle. Tämän tyyppisen erityisesti Itämerellä ja Kattegatissa tapahtuvan kalastuksen valvontaa koskevat asiakirjat tulevat vielä tärkeämmiksi, varsinkin kun Ruotsin ja Suomen osalta on hyväksytty siirtymäkausi, jonka päättyessä on löydettävä kokonaisratkaisu.

⁽¹⁰⁾ EYVL N:o L 341, 31.12.1993, s. 93

⁽¹¹⁾ EYVL N:o L 171, 6.7.1994, s. 7

⁽¹²⁾ EYVL N:o L 350, 31.12.1994, s. 3

⁽¹³⁾ EYVL N:o L 350, 31.12.1994, s. 3

2.1.6. HALLINTOJÄRJESTELMÄ 4. LÄNTISEN PITUUSPIIRIN LÄNSIPUOLELLA (Espanjan/Portugalin liittymisen seurauksena järjestelmän osalta toteutettavat toimenpiteet)

Neuvosto on päättänyt joulukuussa 1994 toisaalta sellaisten uusien hallintoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen täytäntöpanemisesta, joissa suuri osuus annetaan ponnistusten välittömälle hallinnolle, ja toisaalta niihin liittyvien valvontatoimenpiteiden määrittämisestä. Vuodesta 1996 alkaen säädetään osana valvontaa kalastusvyöhykkeille saapumista ja niiltä poistumista koskevista järjestelmällisistä ilmoituksista pituudeltaan yli 15 metriä olevien alusten osalta, ja viimeistään vuonna 1998 säädetään saaliita koskevista ilmoituksista. Tätä varten säädetään hallintoon ja tietojen toimittamiseen liittyvistä yhteisön infrastruktuureista.

2.1.7. NAFO-JÄRJESTELMÄ

NAFO-alueen tarkastusjärjestelmää, josta säädetään neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1956/88⁽¹⁴⁾, on täydennetty neuvoston asetukseen (ETY) N:o 189/92⁽¹⁵⁾ sisältyvillä valvontasäännöksillä, joilla veloitetaan alukset toimittamaan tiettyjä niiden toimintaan liittyviä tietoja ("hail system" -tarkastusjärjestelmä) neuvoston asetukseen (ETY) N:o 3928/92⁽¹⁶⁾ sisältyvän pilottitarkkailuohjelman sekä kalavarojen tiettyjen säilyttämis- ja hallintotoimenpiteiden (neuvoston asetus (ETY) N:o 3680/93⁽¹⁷⁾) avulla.

2.1.8. SUHTEETTOMIA KUSTANNUKSIA KOSKEVA ONGELMA

Neuvostossa kesäkuussa 1993 käydyn uuden valvontaa koskevan asetuksen antamiseen johtaneen keskustelun aikana neuvosto ja komissio ovat sitoutuneet tarkastelemaan suhteettomia kustannuksia koskevaa ongelmaa, joka esiintyy tietyissä jäsenvaltioissa, ottaen huomioon muun muassa niiden yksinomaisen talousvyöhykkeen laajuuden, kalastuksen merkityksen niiden taloudelle ja niiden rahoitusvarat.

Tämä sitoumus on vahvistettu neuvoston kokoontuessa joulukuussa 1994. Valvonnan parantamiseksi säädetään Irlannille myönnettävästä yhteisön ylimääräisestä rahoitustuesta, mukaan lukien hallintomenot, yhteisön sallimien käytäntöjen osalta ja rahoituksen suuntaviivojen mukaisesti.

⁽¹⁴⁾ EYVL N:o L 175, 6.7.1988, s.1

⁽¹⁵⁾ EYVL N:o L 21, 30.1.1992, s. 4

⁽¹⁶⁾ EYVL N:o L 397, 31.12.1992, s. 78, EYVL N:o L 44, 22.2.1993, s. 82 (korjattu). Asetus muutettuna asetuksella (EY) N:o 2762/94 (EYVL N:o L 294, 15.11.1994, s. 5)

⁽¹⁷⁾ EYVL N:o L 341, 31.12.1993, s. 42

2.2. TEHOKKAAN VALVONNAN EDELLYTYKSET

2.2.1. TOIMEENPANTAVAT TOIMET

Investointikustannukset

Merellä valvontaa ei voida suorittaa ilman asianmukaista meri- ja ilmakalustoa. Myös maissa suoritettaviin tarkastuksiin vaaditaan siirto- ja viestintäkalustoa. Kalastuksen valvonta edellyttää lisäksi sitä, että kerätään, arkistoidaan ja käsitellään huomattavia määriä tietoa. ATK-välineistö on näin ollen välttämätön.

Mainittua välineistöä on jatkuvasti uudenaikaistettava, jotta se ei vanhenisi ja jotta ei jäätäisi jälkeen lainrikkojien jatkuvasti kasvavan ja uudenaikaistuvan välineistön kehityksestä.

Investointien kannalta olisi aineellisen kaluston lisäksi otettava huomioon myös muut investointityypit kuten tekniikan viimeistely tai ohjelmistojen laadinta.

Toimintakustannukset

Jotta välineistöä voitaisiin hyödyntää I-3 kohdassa tarkoitetun henkilökunnan lisäksi, olisi taattava tarvittavat toimintamäärärahat.

Inhimilliset voimavarat

Toisinaan on helpompi irrottaa määrärahoja raskaan kaluston hankkimiseksi kuin taata sitä, että näiden välineiden täysipainoiseen hyödyntämiseen tarvittavia inhimillisiä voimavaroja on jatkuvasti käytettävissä. On kuitenkin välttämätöntä perustaa yksiköitä, joissa on riittävän suuri, vakinainen, koulutettu ja motivoitunut henkilökunta.

Uudenaikaisten teknologioiden käyttö tasaa valvontayksiköiden henkilökunnalle asetettuja tehokkuusvaatimuksia. ATK ja satelliittivalvonta ovat tästä esimerkkejä. Jos henkilökunnan tarve kuitenkin laskee tämän vuoksi, koulutetun henkilökunnan merkitys on kiistaton. Vaadittava koulutus ei rajoitu ATK:n hallintaan. Tilastomenetelmien käyttö edellyttää sitä, että valvontayksiköissä toimivat todelliset asiantuntijat ja näin luettelo vaadittavista taidoista saattaa olla pitkä. Olennaista on riittävän suuren ja yhä koulutetun henkilökunnan kokonaistarve.

Oikeudelliset keinot

Jos valvonnasta vastaavilla virkamiehillä ei ole valtuuksia asiaa koskeviin tietoihin, valvonta vaikeutuu huomattavasti. Jos käytettävissä olevien seuraamusten valikoima on liian suppea, myös itse valvonnan merkitys voidaan asettaa kyseenalaiseksi.

Kalastus- ja valvontaosapuolien yhteistyö

Jos valvontaa ei voida suorittaa riidoitta, on turhaa toivoa, että yhteisön kalastuspolitiikan valvonta olisi tehokasta, varsinkin jos sen osapuolet kalastajista lähtien pitävät valvontaa tarpeettomana. Edistystä on tapahtunut. Muutamia vuosia sitten kalastusvalvontaa pidettiin yleisesti hallintoelinten harjoittamana perusteettomana ajojahtina. Tästä kokonaisuudessaan kannustavasta kehityksestä huolimatta on vielä paljon parantamisen varaa. Sekä kalastuksen ammattilaisten että valvontaa ja seuraamuksia toteuttavien tahojen olisi oltava paremmin perillä rikoksiin liittyvistä tekijöistä.

Oikeudenmukaisuus ja avoimuus

Pelko siitä, että valvonta kohdistuisi yksittäiseen tahoon voimakkaammin kuin muihin kalastajiin on suurin este sille, että kalastajat hyväksyisivät tehokkaammat valvontatoimenpiteet. Huoli ilmenee erityisesti jäsenvaltioiden välisissä vaikeuksissa. Tämän vuoksi on erityisen tärkeää, että kunkin jäsenvaltion käyttämiä täsmällisiä valvontamenetelmiä, sääntöjen soveltamistapoja ja valvonnan jälkeen toteutettavia toimenpiteitä koskeva avoimuus lisääntyy. Komissiolla on ensisijainen asema asiaa koskevien tietojen välittämisessä ja julkaisemisessa. Asetuksessa (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁸⁾ säädetyt vuosikertomukset muodostavat toimintaan sisältyvät erityiskeinot. Myös kansallisten hallintoelinten välinen yhteistyö on välttämätöntä.

Yhteisen kalastuspolitiikan yleinen kehitys

Yhteisestä kalastuspolitiikassa voi valvonnan avulla löytyä puutteita. Valvonta ei kuitenkaan voi olla virheellisen politiikan korjaaja. Yhteisen kalastuspolitiikan puutteet sen sijaan vaikeuttavat valvontaa ja aiheuttavat sille lisäkustannuksia. Tässä yhteydessä esille tulee ylikapasiteetin ongelma. Ylikapasiteetti on olennainen selitys kalavarojen vähenemiselle. Tuottoon vaikuttava väheneminen vaikuttaa myös kalastusaluksen kannattavuuteen. Se yllyttää rikkomuksiin erityisesti taloudellisesti vaikeassa asemassa olevien alusten kohdalla.

Suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) ja kiintiöiden vahvistamista koskevat neuvoston tekemät ratkaisut ovat kehittyneet suotuisasti jo muutaman vuoden ajan ja niiden pohjalta on

⁽¹⁸⁾ EYVL N:o L 261, 20.10.1993, s. 1

ollut mahdollista ottaa muutamien ylikalastettujen kantojen osalta huomioon tieteelliset lausunnot kalastuksen määrän vähentämiseksi. Ainakin tähän asti monivuotisella ohjausohjelmalla on ollut vain vähäinen vaikutus mainitun ylikalastuksen aiheuttavaan ylikapasiteettiin. Tämän vuoksi kalastuksessa käytettävissä oleva pyyntikapasiteetti ylittää huomattavasti saaliskiintiöiden täyttämiseen tarvittavan kapasiteetin. Jos kyseisille aluksille ei samanaikaisesti saada aikaan toimintarajoituksia, tilanne johtaa joko kalastuksen kieltämiseen vuoden aikana tai valtaviin mereen poisheitettäviin määriin tai rikkomuksiin. Pyyntivalvonta on sitä vaikeampaa ja kalliimpaa mitä suurempi ero on käytettävissä olevan kalastuskapasiteetin ja pyyntikiintiöiden täyttämiseksi tarvittavan kapasiteetin välillä.

Uudenaikaisten tekniikoiden käyttö

Kalastajat alkavat usein nopeammin käyttää teknisen kehityksen tarjoamia mahdollisuuksia kuin valvonnasta vastaavat yksiköt. Edellä viitattiin jo satelliitteihin ja ATK:hon. Uuden valvontaa koskevan asetuksen soveltamisen luomaan tilanteeseen ei pitäisi tyytyä. Sen sijaan olisi hyödynnettävä tehokkaasti ja jatkuvasti kaikki teknologisen kehityksen tarjoamat mahdollisuudet.

2.2.2. STRATEGIA JA ORGANISAATIO

Valvonta on vaikeaa sen vuoksi, että kalastus- ja vesiviljelyala on niin hajanainen valvontavyöhykkeiden laajuuden, kalastuksen sekaluonteen, maihinsiirto- ja myyntipaikkojen suuren lukumäärän ja erityisesti kalastuskapasiteetin ja nykyisten kalastusmahdollisuuksien välisen epätasapainon vuoksi. Se edellyttää huomattavia aineellisia, inhimillisiä ja rahoituksellisia voimavaroja. Se on kuitenkin yhteisen kalastuspolitiikan kantava rakenne. Tämän vuoksi on tärkeää määritellä siihen liittyvä strategia ja organisaatio:

- Käytettävissä olevien keinojen tutkimus niiden kohdentamiseksi mahdollisimman tehokkaasti suurimpiin ongelmiin ja kiinnittää sopusuhtaisesti huomiota kaikkiin eri osatekijöihin (saaliit / pyyntiponnistukset / rakenteet / markkinat). Toiminnallisella tasolla valvontaa on kohdennettava sellaisille vyöhykkeille ja sellaiseen kalastukseen, joilla/joissa yhteisön sääntöjä rikotaan eniten ja siinä on keskityttävä suurimpiin rikkomuksiin. Valvontayksiköiden ei kannata suorittaa satunnaista valvontaa käytettävissä olevilla rajallisilla varoilla. Lisäksi suurimpien rikkomusten käsittelyllä on varoitava vaikutus, kun taas pienempien rikkomusten valvonta saattaa olla epähedelmällistä ja jopa asettaa kyseenalaiseksi valvonnan uskottavuuden. Samoin perustellusti todetuista rikkomuksista on rangaistava oikeudenmukaisesti ja muita varottavasti.
- Lähimenneisyydessä tapahtuneet muutokset osoittavat, että valvonnan luonnetta on kehitettävä. Teknisten toimenpiteiden ja lastien purkamisen valvontaa, joka on tähän astimuodostanut pääosan kalastusvalvonnasta, on täydennettävä muita osatekijöitä koskevalla valvonnalla, jotta luotaisiin kokonaisvaltainen ja yhdennetty valvontajärjestelmä, joka käsittää yhteisen kalastuspolitiikan tärkeimmät tekijät. Tästä on seurauksena, että investointien valvontaa, joka ilmentyy muun muassa kapasiteetin valvontana (vetoisuuden,

tehokkuuden jne.arvioiminen), ja pyyntiponnistusten valvontaa (määrät merellä vietettyjä päiviä kohden) on kehitettävä. Saaliita ja maihinsiirtoa koskevan tiedon arvioimisella ja eri lähteistä saatavan informaation kokoamisella erityisesti ATK:n avulla on myös tärkeä merkitys. Näytteidenottoa koskevat menetelmät olisi määriteltävä tiettyjen tietojen arvioimiseksi ja aukkojen selvittämiseksi. Kansallisten viranomaisten on "ohjelmoitava" tätä kehitystä. Tällä tavalla toimintaa voidaan todellisesti tehostaa.

- Valvontakäytäntö osoittaa tehtävien jakaantumisen useille eri yksiköille, jopa useille ministeriöille, vaikeuttavan merkittävästi tiedon kokoamista. Joissakin tapauksissa valvonnasta vastaavan virkamiehen on keskeytettävä tehtävänsä, jotta hän ei tunkeutuisi toisen yksikön, jonka palvelukseen hän ei kuulu, toiminta-alueelle. Nämä vaikeudet ovat valitettavia siinäkin mielessä, että eri lähteistä saatavien tietojen vertailu on olennaista kalastusvalvonnan parantamiseksi. Vaadittavat tiedot voidaan toisten osalta kerätä merellä, toisten osalta maihinsiirron tai ensimmäisen myyntitilanteen, joidenkin osalta kuljetusvaiheessa tai ensimmäisen myyntitilanteen jälkeisessä kaupankäynnissä. Ei voida ajatellakaan, että yksi ainoa hallintoelin vastaisi kaikista kalastusvalvontaan kuuluvista osatekijöistä. Valvonta on kuitenkin sitä vaikeampaa, mitä useampia hallintoelimiä siihen kuuluu, mutta sitä tehokkaampaa, mitä voimakkaampia koordinoitirakenteita tai -järjestelmiä pystytään luomaan. Tämän vuoksi kunkin jäsenvaltion on vahvistettava tarvittavat järjestelmät, ellei se halua sallia tehotonta mutta erittäin kallista valvontaa.

3. RAHOITUKSELINEN YHTEISVASTUULLISUUS TULEVAISUUDESSA

3.1. PERUSTEET

- Valvonnan parantaminen on yhteisessä kalastuspolitiikassa kaikkien tunnustama tavoite. Myös valvontakustannukset on suhteutettava yhteisön tuotannon arvoon, joka on yli 8500 miljoonaa ecua. Varojen väärinkäytöllä, jota ei voida korjata valvontaa parantamatta, tuhlaataan monen kalastuksen osalta varovaisimpien arvioiden mukaan 10-30 prosenttia nykyisen tuotannon koroista. Maailmanlaajuisesti FAO arvioi ylikalastuksen aiheuttamien kustannusten arvoksi 15000-30000 miljoonaa USA:n dollaria. Komission nykyisen rahoitustuen määrä on 2,7 prosenttia yhteisön talousarviossa kalastukselle vuonna 1995 osoitetusta osuudesta, mutta alle 10 prosenttia jäsenvaltioiden valvontaan liittyvistä kokonaiskustannuksista. Jäsenvaltioiden kokonaiskustannukset ovat melkein 230 miljoonaa ecua vuodessa. Tästä summasta 54 miljoonaa ecua liittyy investointeihin, jotka täydentävät toimintakustannuksia. Näitä kustannuksia voidaan verrata myös tiettyjen kolmansien maiden valvontakustannuksiin. Norjan vuosittaisiksi valvontakustannuksiksi arvioidaan 500 miljoonaa Norjan kruunua (60 miljoonaa ecua) ja Kanadan osalta 85 miljoonaa Kanadan dollaria (58 miljoonaa ecua). Yhdysvalloissa rannikkovartioston kalastusvalvontaan vuoden 1995 talousarviossa varaama osuus on 500 miljoonaa USA:n dollaria (390 miljoonaa ecua). Yhteisön määrärahoja kalastusvalvontaa varten on vähennetty eri perustein.
- Yhteisön rahoitusosuus jäsenvaltioiden kustannuksista on perusteltua noudatettavien sääntöjen yhteisöön liittyvän luonteen vuoksi. Ainoastaan yhteisten sääntöjen soveltamisella voidaan varmistaa kalavarojen tehokas säilyttäminen. Kalojen maihinsiirtoa ja kuljetuksia koskeva valvonta ylittää selkeästi kansalliset intressit. Jäsenvaltiossa tapahtuvan maihinsiirron voi suorittaa toisen jäsenvaltion kalastaja ja siirretty saalis voidaan kuljettaa kolmanteen jäsenvaltioon. (Belgialainen kalastaja voi purkaa Pohjanmereltä saamansa saaliin Tanskassa kuljetuttaakseen sen Alankomaihin, jossa saalis saatetaan markkinoille). Jäsenvaltio, jossa maihinsiirto tapahtuu ja josta kuljetus alkaa valvoo yhteisön sääntöjen soveltamista omaamatta taloudellisia intressejä kyseisen toimen osalta. Jäsenvaltion suorittama valvonta, joka tapahtuu sen alueella ja sen vesillä, ylittää kansalliset intressit. Yhteisöllinen ulottuvuus tulee näin yhä merkittävämmäksi ajan kuluessa toimintojen lomittuessa toisiinsa.

- Välinpitämättömyys valvontajärjestelmää kohtaan aiheuttaa rikoksia, jotka asettavat kyseenalaiseksi yhteisen kalastuspolitiikan, ja tietyissä tapauksissa jopa yhteisön, sisäisen ja ulkoisen uskottavuuden. Käynnistämällä tehokas valvonta yhteisössä olisi luotava luottamuksen ja yhteistyön ilmapiiri toisaalta tarkastusyksiköiden ja taloudellisten toimijoiden ja toisaalta yhteisön ja kolmansien maiden välille.
- Tehokkaasta valvonnasta hyötyvät kaikki jäsenvaltiot. Tämän vuoksi yhteisvastuullisuus on kustannusten osalta tärkeää. Sitäkin tärkeämpää se on menojen suhteettomuuden vuoksi. Jäsenvaltiolle paremmasta kalastusvalvonnasta koituvaa hyötyä ei voi suhteuttaa sille aiheutuviin kustannuksiin. Jäsenvaltioille koituvat kustannukset kasvavat sen yksinomaisen talousvyöhykkeen laajuuden mukaan ja erityisesti siihen kuuluvan mannermaajalustan laajuuden mukaan, jolle suurin osa kalastuksesta keskittyy suuria vaeltavia kalojen lukuun ottamatta (vrt. tonnikalat). Maihinsiirtojen ja maihinsiirtopaikkojen lukumäärä lisäävät myös kustannuksia. Jäsenvaltioiden rahoituskapasiteetti valvontakustannusten osalta riippuu muista aloista ja jäsenvaltioiden kalastustoiminnan taloudellisella merkityksellä on vähän tekemistä jäsenvaltioille mahdollisesti aiheutuvien valvontakustannusten kanssa. Suhteettomuuden tiedostamisen avulla olisi pystyttävä lisäämään yhteisvastuullisuutta asianomaisten jäsenvaltioiden, joista Irlanti on paras esimerkki, hyväksi.
- Yhteisvastuullisuutta koskevien vaatimusten lisäksi esiintyy voimakasta synergiaa. Jäsenvaltiossa suoritettavan valvonnan tehokkuus riippuu muiden jäsenvaltioiden suorittaman valvonnan tehokkuudesta. Lisäksi olisi vältettävä turhia päällekkäisiä toimintoja. Erityisesti tämä koskee uusien teknologioiden kokeilua ja toteuttamista, esimerkiksi satelliittivalvontaa, ohjausohjelmistoa ja tiedonsiirtoa.

3.2. KOHTI KOMISSION JA JÄSENVALTIOIDEN VÄLISTÄ KUMPPANUUTTA

Mainittu kumppanuus edellyttää kokonaisstrategiaa koskevaa yleistä sopimusta, jossa otetaan huomioon läheisyysperiaate ja periaate, jonka mukaan vain jäsenvaltiolla on toimivalta omalla alueellaan ja omalla yksinomaisella talousvyöhykkeellään tapahtuvan valvonnan osalta, sekä yhteistoiminnan tarve yhteisön tasolla ja komission erityistehtävät.

Komission on taattava kansallisen valvonnan tehokkuus, toimitettava vaadittava rahoitustuki, jota tässä kertomuksessa käsitellään, ja kehitettävä asemaansa edistyksen ja koordinoinnin tukijana. Jäsenvaltioiden on kuitenkin edelleen luotava ja kehitettävä tälle perusta. Yhteisön toimet ovat turhia, jos jäsenvaltiot eivät laadi tarvittavia säännöksiä. Yhteisön valvontaan osoittaman rahoituksen tehtävä on määriteltävä selkeästi. Vain tällä edellytyksellä komission ja jäsenvaltioiden välille voidaan luoda tehokas kumppanuus.

Yhteisön varat eivät saa korvata kansallista rahoitusta. Tuen täydentävyyttä koskevaa periaatetta on sovellettava täydellisesti. Sen varmistamiseksi, että komission välityksellä yhteisön talousarviosta myönnettyä tukea käytetään mahdollisimman tehokkaasti, jäsenvaltioiden on kyseisen periaatteen lisäksi taattava toisaalta kaikkien valvontajärjestelmien tehokkuus ja käyttämänsä seuraamukset ja toisaalta varmistettava täydellinen avoimuus.

Kun tukea myönnetään välineistölle niiden tarkoituksenmukaisen käytön varmistamiseksi, niiden on liityttävä asianmukaiseen yhteyteen. Toiminnalliseen talousarvioon, henkilökuntaan, hallinnolliseen järjestelmään ja seuraamuksiin liittyvät kysymykset kuuluvat poikkeuksia lukuun ottamatta jäsenvaltioille. Jos nämä eivät vahvista tarvittavia säännöksiä, yhteisön tuki ei päädy suunniteltuihin kohteisiin. Hyvin varustetut kansalliset yksiköt saattavat edelleenkin toimia tehottomasti.

Jotta voitaisiin varmistaa yhteisön tuen moitteeton käyttö, jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tarvittavat säännökset vaaditun avoimuuden varmistamiseksi. Komission on voitava varmistua siitä, että kukin jäsenvaltio täyttää kalustoa (kustannus- ja toimintaindikaattori) ja tuloksia (tehokkuusindikaattori) koskevat velvoitteensa. Asetuksessa (ETY) N:o 2847/93⁽¹⁹⁾ ahvistetuista yleisistä vastuualueista riippumatta on näin mahdollista määrällisesti arvioida ja taata yhteisön rahoitustuesta saatava lopullinen hyöty.

3.3. SOVELTAMISALA/KÄYTÄNTÖ

Neuvosto ilmoitti hyväksyessään uuden valvontaa koskevan asetuksen, että hyväksytyssä muodossaan nykyinen valvontajärjestelmä koskee uusia soveltamisaloja ja edellyttää sellaisten lisätoimenpiteiden toteuttamista, joiden osalta aikaisemmassa päätöksessä (89/631/ETY)⁽²⁰⁾ ei ole määräyksiä. Tämän vuoksi on tarpeen laajentaa näitä aloja rahoitusosuuden laatimiseksi jäsenvaltioille aiheutuvista kustannuksista.

- Investointikustannuksille myönnettävän tuen on kuitenkin edelleen oltava keskeisessä asemassa rahoitustuessa. Raskaan kaluston hankintaa on erityisen vaikea rahoittaa kansallisista talousarvioista. Lisäksi kaudelle 1989-1995 suunniteltujen investointien määrä ei ole hillinnyt tarpeita kuten jäsenvaltiokohtainen arvio kaudelle 1996-2000 osoittaa (Liite 4). Laitteistojen elinkaari on muutamasta kymmenestä vuodesta (merikalusto) muutama vuoteen (ajoneuvokalusto, ATK-varusteet, tekniset tarkastusvälineet) ilmavalvontakaluston muodostaessa näiden välimuodon. Laitteet, joiden elinkaari on lyhyt, on uudistettava joka viides vuosi. Myös merikalusto vaati täydennystä, korvaavia toimenpiteitä ja uudistuksia.

⁽¹⁹⁾ EYVL N:o L 261, 20.10.1993, s. 1

⁽²⁰⁾ EYVL N:o L 364, 14.12.1989, s. 64

Lsäksi investointien yhteydessä olisi annettava suurempi sija uudenaikaiselle teknologialle. Investointikustannusten olisi katettava aineiston hankinnan lisäksi myös muun tyyppiset kustannukset ohjelmistoista alkaen.

- Nopea edistys voi myös ilmentyä yhteishankkeina, joiden rahoitus edellyttää koosatelliittihankkeiden tapaan investointikustannukset ylittäviä kustannuksia. Tietoverkostojen perustaminen kuuluu yhteishankkeisiin. Vuoden 1994 joulukuussa neuvostossa tehty sopimus, joka koskee 4. läntisen pituuspiirin länsipuolella suoritettavaa kalastusvalvontaa, edellyttää nopeaa toimeenpanoa ja vaatii jo yksistään erityistä rahoituskapasiteettia.
- Koulutusongelmien merkitystä on lopultakin korostettu. Jäsenvaltioiden kyseisellä alalla tekemiä aloitteita olisi tuettava. Erityisesti olisi tuettava sekä jäsenvaltioiden välistä että jäsenvaltioiden ja komission yksiköiden välistä vaihtoa niin valvonnasta vastaavien virkamiesten peruskoulutustasolla kuin myöhemminkin pituudeltaan rajoitettujen komennusjaksojen edistämiseksi.

Kaikissa edellä mainituissa kysymyksissä on oltava mahdollista saada yhteisön rahoitustukea. Tukiosuutta on mukautettava toimien luonteen mukaan. Investointituen osalta yhteisön kustannusten perusteettoman inflaatiokehityksen välttämiseksi, enimmäisosuudeksi voitaisi vahvistaa 35 prosenttia, paitsi niille jäsenvaltioille, joille aiheutuvat kustannukset ovat suhteettomat.

Jäsenvaltioiden kustannuksiin osallistumisen lisäksi komission on myös voitava vaikuttaa suorasti.

- Erityistoimien kohdalla nopean toiminnallisen järjestön tarve on osoittautunut välttämättömäksi ongelmissa, jotka ylittävät jäsenvaltion suorat toimintamahdollisuudet. Kansainvälisillä vesillä tapahtuva valvonta on Atlantilla pyydettävän tonnikalan ja Välimerellä pyydettävän miekkakalan osalta aiheuttanut ongelmia, jotka olisivat yksinkertaisempia, jos alueella olisi komission vuokra-alus NAFO:n mallin mukaisesti. Tältä alukselta käsin sellaisten jäsenvaltioiden, joilla ei ole tarkastusalusta kyseisellä vyöhykkeellä, tarkastajien olisi mahdollista toimia. Tämä on vain yksi esimerkki.
- Olisi myös suosittava uusien menetelmien kokeilua kuten yhteisessä maatalouspolitiikassa on tehty uusien teknologioiden käytön suosimiseksi. Uuden tutkimuksen, jonka on luonnollisesti pyrittävä saamaan rahoitus jonkin tutkimuspuiteohjelman kautta, ja toiminnallisen soveltamisen välillä tehtäviin toteutettavuustutkimuksiin on saatava komission tukea. Esimerkiksi moottorin tehon mittayksikön standardointi, seisovien pyydysten paikantamis- ja tunnusmenettelyt, tiettyjen tuotteiden biologisen ja maantieteellisen alkuperän määritystekniikan kehittäminen vaativat erityisiä tutkimuksia.

Näiden komission suorien toimien rahoittamista voidaan kuitenkin käsitellä erillisesti.

3.4. RAHOITUS

- Jäsenvaltiot ovat komission yksiköiden pyynnöstä toimittaneet arvion tarpeistaan vuoteen 2000 ulottuvalla kaudella (vrt. liite 4). Tällä perusteella ja soveltamalla korjauskerrointa Ruotsin ja Suomen liittymisen huomioon ottamiseksi ja käyttäen keskimääräistä tavanomaista 35 prosentin rahoitusosuutta, on viidelle vuodelle vahvistettava 150 miljoonan ecun kokonaistalousarvio investointikustannuksiin myönnettävän tuen muodossa jakamalla tavalliset investoinnit ja uuden teknologian toteuttamiseksi tarvittavat investoinnit "talousarvioittain".

Tuki erityisiin kestoltaan rajoitettuihin yhteishankkeisiin (vrt. satelliitit, tietokannat ja ATK-verkot), joka voi näin kattaa muita kuin investointikustannuksia, vaatii 50 miljoonan ecun kokonaistalousarvion. Luku on viitteellinen ja jää vahvistettavaksi niiden päätösten jälkeen, jotka liittyvät kalastusalusten satelliittipaikantamista koskeviin koehankkeisiin, lähiaikoina hyväksyttävien pyyntiponnistusten hallintaa koskevien sääntöjen mukaan.

Tuki koulutukselle ja vaihtotoiminnalle vaatii 5 miljoonaa ecua.

Kokonaisuudessaan tarvitaan 205 miljoonan ecun talousarvio eli keskimäärin 41 miljoonaa ecua vuodessa. Aikaisempaan kauteen verrattuna tapahtunutta lisäystä olisi arvioitava ottaen huomioon neuvoston antamat uudet säännökset, jotka mainitaan 2.1. kohdassa (Soveltamisalan laajentaminen, laajentuminen, Välimeren yhdentymisen) ja tarve laajentaa mahdollisten tukien valikoimaa yhteisen maatalouspolitiikan mallin mukaisesti.

- Ehdotettu lisäys on riittävä ainoastaan käytettäessä samanaikaisesti muita yhteisön talousarvioon kuuluvia varoja. Tietoverkoston luominen, joka mahdollistaa tiedonvaihdon jäsenvaltioiden ja komission välillä, voitaisi osittain rahoittaa yhteisön IDA-ohjelman avulla (Interchange of Data between Administration). Kyseisessä ohjelmassa on varattu rahoitustukea kansallisten hallintoelinten ja komission välisille televiestintää koskeville yhteistyöhankkeille. Kalastuksen pääosaston vuosia 1994-1995 koskevassa tietoteknisessä suunnitelmassa määrätty FIDES-järjestelmän toteutettavuustutkimus (Fisheries Data Exchange System) rahoitettiin varta vasten tätä kautta (1 miljoonalla eculla) ja myös kalastusalaan liittyviä koehankkeita aiotaan rahoittaa sen kautta (vuonna 1995 0,75 miljoonalla eculla). Kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen (KOR) yhteydessä tietyt kalastustoiminnan valvontaan tarvittaviin laitteisiin liittyvät kustannukset ovat korvauskelpoisia. Kun kuitenkin on kyse kalastajien vastuulla olevista kustannuksista jäsenvaltioiden nimeämät valvontayksiköt eivät voi hyötyä tästä tuesta.

- Komission suoria tukikeinoja olisi tehostettava samanaikaisesti.

Yhteisön tasolla koordinoitujen täsmällisten toimien rahoittaminen edellyttää 10 miljoonan ecun täydentävää talousarviota. Uusien tekniikoiden kokeiluun tarvittava tuki voitaisi myöntää viidelle vuodelle laaditusta 10 miljoonan ecun talousarviosta.

PÄÄTELMÄT

Päätökseen 89/631/ETY⁽²¹⁾ perustuva ja tässä kertomuksessa esitetty toiminta kattaa tällä hetkellä viiden vuoden jakson vuoteen 1995 asti. Toiminta on ollut erittäin myönteistä ja sitä on jatkettava. Vuonna 1992 laaditusta valvontakertomuksesta ilmeni puutteita, joita ei voida korjata vuoden 1995 määräajassa. Valvonta on luonteeltaan koko yhteisöä koskeva ongelma. Rahoitusta koskeva yhteisvastuullisuus on entistäkin tarpeellisempaa, koska yksikään jäsenvaltio ei voi toivoa välitöntä korvausta valvonnasta, jota se suorittaisi yksin, ja koska tietyille jäsenvaltioille aiheutuvat kulut ovat suhteettomia. Lisäksi yhteisön yhteensovitettu toiminta mahdollistaa yhteistyön ja luo mittakaavaetuja.

Jäsenvaltioiden valvontatoimien tukeminen tulee olemaan entistäkin tärkeämpää, koska valvonnan soveltamisalaa on laajennettu asetuksella (ETY) N:o 2847/93⁽²²⁾ "rakenteiden" ja "markkinoiden" alueille ja koska muut päätökset, kuten yhteisön laajentuminen, ovat lisänneet tarpeiden määrää. Neuvosto korosti "tarvetta toteuttaa lisätoimenpiteet, joiden osalta edellä mainittu päätös ei sisällä määräyksiä taloudellisesta kilpailusta". Tässä julistuksessa korostetaan, kuinka tärkeää on unionin rahoituksellinen osallistuminen jäsenvaltioiden toimiin valvonnan kehittämiseksi uusien tarpeiden mukaan.

Tämän järjestelmän monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä yhteensovitetun jatkamisen ja vahvistamisen lisäksi merkittävä uudelleenmuokkaus on tarpeen. Nykyistä järjestelmää on täydennettävä ja muokattava erityisten perusteiden mukaisesti. Komission vaikutuksesta on kannustettava uusien teknologioiden käyttöä ja vahvistettava yhteensovitettuja toimia, ja komission on annettava käyttöön tarvittavat rahoitusvälineet.

Vuoteen 2000 ulottuvien valvontamenoja koskevien ennusteiden perusteella ja olettaen, että tätä järjestelmää jatketaan, on tarpeen lisätä olennaisesti nykyisen rahoituksen määrää (22 miljoonaa ecua vuodessa).

Rahoitukseen osallistumiselle on vastapainoksi asetettava edellytys, että jäsenvaltio toteuttaa tehokkaaseen valvontaan tarvittavat toimenpiteet ja keinot, mitä ei aiemmin aina tehty. Tämä merkitsee luonteeltaan velvoittavamman rahoitusjärjestelmän toteuttamista. Toimia, jotka vaativat yhteisön toimenpiteisiin turvautumista, on arvioitava sekä etu- että jälkikäteen, todennettavien perusteiden nojalla ja sellaisten tavoitteiden perusteella, joista voidaan kaikissa tapauksissa, ohjelman kuluessa ja sen päättyessä päätellä, ovatko tavoitteet saavutettavissa kohtuullisin kustannuksin.

⁽²¹⁾ EYVL N:o L 364, 14.12.1989, s. 64

⁽²²⁾ EYVL N:o L 261, 20.10.1993, s. 1

LITE 1

PÄÄTÖKSEN 89/631/ETY⁽¹⁾ SOVELTAMINEN

⁽¹⁾ EYVL N:o 364, 14.12.1989, s. 64.

LITE 1 (jatkoa)

1. MAKSUSITOUKSEKSI JA MAKSUKSI KONSOLIDOITU TILANNE (31 päivään joulukuuta 1994)

(ecua)

	(1) Suunnitelma (maksusitou- mukset)	(2) Toteutus (maksut)	(3) Peruuttaminen (vapautumiset)	(4)=(1)-(2)-(3) Ratkaisematta (vahvista- matta)
Erä 1991	19.238.472	15.809.313	3.429.159	0
Erä 1992	25.522.237	16.252.278	9.269.959	0
Erä 1993	28.620.985	19.876.974	915.971	7.828.040
Erä 1994	30.299.796	12.041.391	1.505.711	16.752.694
Erä 1995	23.935.267	0	0	23.935.267
YHTEENSÄ	127.616.757	63.979.956	15.120.800	48.516.001

Maksusitoumusten ja maksujen väliset erot johtuvat siitä, että tietyt investoinnit oli arvioitu liian suuriksi ja joitakin investointeja ei voitu toteuttaa alunperin suunnitellussa määräajassa.

Vuosille 1991 ja 1992 suunnitellut mutta hylätyt investointihankkeet eivät enää ole sidoksissa talousarvioon.

LIITE 1 (jatkoa)

**2. TILANNE MAKSUSITOUUMUSTEN JA MAKSUJEN OSALTA
JÄSENVALTIOITTAIN
(31 päivään joulukuuta 1994)**

(ecua)

	(1) Suunnitelma (maksu- sitoumukset)	(2) Toteutus (maksut)	(3) Peruuttaminen (vapautumiset)	(4)-(1)-(2)-(3) Ratkaisematta (vahvista- matta)
Belgia	342.551	143.780	0	198.771
Tanska	4.291.242	1.924.193	464.397	1.902.652
Saksa	2.387.897	799.765	85.662	1.502.470
Kreikka	10.544.199	3.498.691	3.617.407	3.428.101
Espanja	19.441.470	7.998.025	3.429.522	8.013.923
Ranska	13.013.689	4.603.535	729.220	7.680.934
Irlanti	29.575.133	21.388.559	887.003	7.302.571
Italia	3.513.887	2.185.876	0	1.328.011
Luxemburg	-	-	-	-
Alankomaat	2.591.372	273.688	0	2.317.684
Portugali	31.674.105	15.402.754	4.419.716	11.851.635
Yhdistynyt kuningaskunta	10.241.212	5.764.090	1.487.873	2.989.249
YHTEENSÄ	127.616.757	63.979.956	15.120.800	48.516.001

LIITE 1 (jatkoa)

3. SELVITYS MENOISTA JÄSENVALTIOITTAIN

BELGIA ennakoi vuodelle 1995 menoja ilmavalvontaan sekä maastoauton ja kahden moottorilla varustetun kumiveneen ostoon.

TANSKA on tilannut uuden kalastuksenvalvonta-aluksen, jonka rakentaminen alkoi vuonna 1993 ja jonka pitäisi valmistua vuonna 1994. Lisäksi Tanska on suunnitellut entisten alusten varustetason täydentämistä sekä autojen ja viestintälaitteiden ostamista maalla liikkuville valvontaryhmille.

SAKSA on aloittanut eri osavaltioiden (Länder) valvonta-alusten uudenaikaistamisen ja eräissä tapauksessa täydellisen muuttamisen. Kyseessä on viestintä- ja satelliittinavigointijärjestelmien, tutkien, VHF-viestintäjärjestelmien, tasopiirturien, NAVTEX-vastaanottimien, moottorilla varustettujen kumiveneiden jne. hankinta ja asentaminen. Saaliita koskevien lukujen ja tilastojen käsittelyä varten on ostettu tietojenkäsittelylaitteita, jotta voitaisiin pysytellä mukana teknologisessa kehityksessä ja vastata lisääntyneeseen tietojen kysyntään.

KREIKKA on odottaessaan Välimeren alueen yhteisen kalastuspolitiikan laajentamista toteuttanut ainoastaan osan suunnitelluista ohjelmista. Tähän mennessä Kreikan viranomaiset ovat hankkineet useita kumiveneitä ja kaksi nopeaa valvonta-alusta, maastoajoneuvoja, moottoripyöriä sekä sähkölaitteita, kuten tutkia, VHF- ja NAVTEX-vastaanottimia jne. Kolmen ilmavalvontakoneen hankintaa suunnitellaan, samoin kuin ylimääräisten valvontaveneiden, ajoneuvojen ja moottoripyörien hankintaa sekä tietojenkäsittelylaitteistojen laajentamista.

ESPANJA on ostanut valokuvaus- ja paikannusjärjestelmillä varustetun kalastuksenvalvontahelikopterin, valvonta-aluksia ja ajoneuvoja. Lisäksi entisiä valvonta-aluksia on uudenaikaistettu (navigointilaitteistoa: autopilotti, tutka, satelliittinavigointijärjestelmä, tasopiirturit). Osa niistä on tarkoitettu Galician ja Katalonian itsehallintoalueille. Vuonna 1995 Espanja suunnittelee valvonta-aluksen ostoa.

RANSKA on investoinut radionavigointiverkkoon, radioasemiin ja tiedonsalauslaitteisiin. Uusia aluksia on rakennettu ja entisiä uudenaikaistettu. Lisäksi on ostettu maalla käytettäviä ajoneuvoja kalastuksen valvonnasta vastaavan henkilöstön käyttöön. Alueellisiin pelastus- ja valvontakeskuksiin (Centres Régionaux Opérationnels de Sauvetage et de Surveillance) on hankittu VHF-lähetin-vastaanottimet, radio/puhelinviestintäjärjestelmät, ja Välimeren alueelliseen tilastojen käsittelykeskukseen (Centre Régional de Traitement des Statistiques de Méditerranée) tietojenkäsittely/tilastointilaitteet. Vuonna 1995 suunnitellaan erityisten partioveneiden ostamista.

IRLANTI on ostanut kaksi valvontalentokonetta, jotka otettaneen käyttöön vuonna 1994. Lisäksi se on hankkinut valvonta-aluksia, maalla käytettäviä ajoneuvoja, tietojenkäsittelylaitteistoja, turva- ja suojalaitteita, navigointilaitteita, tutkia ja muita aluksilla käytettäviä laitteita sekä viestintä- ja tietojenkäsittelyjärjestelmiä. Vuonna 1995 suunnitellaan uuden valvonta-aluksen rakentamista.

ITALIA oli suunnitellut vuonna 1993 18 valvontaveneen hankintaa kauppalaivastoon, joka on yksi toimivaltaisista viranomaisista kalastuksen alalla. Vuodeksi 1994 suunnitellaan kahden valvonta-aluksen ostoa Sardinian alueelle ja vuodeksi 1995 ilmassa ja maalla käytettävien kulkuneuvojen hankintaa.

ALANKOMAAT on suunnitellut kulkuneuvojen, turva- ja suojalaitteiden ostoa sekä tiettyjen valvonta-alusten uudenaikaistamista.

PORTUGALI on investoinut lentokoneiden ostoon, uusien valvonta-alusten ja kulkuneuvojen hankintaan, entisten valvonta-alusten uudenaikaistamiseen sekä kalastusalusten paikantamiseen ja seuraamiseen satelliitin välityksellä tarkoitettujen MONICAP- ja SIFICAP-järjestelmien asentamiseen.

YHDISTYNEESSÄ KUNINGASKUNNASSA on uudenaikaistettu kalastusministeriö ja ennen kaikkea eri Fisheries Committees hankkimalla tietojenkäsittely-, navigointi- ja televiestintälaitteistoja, merellä käytettävää elektroniikkaa, tutkia, VHF. Lisäksi kyseinen jäsenvaltio on korvannut kaksi valvontalentokonetta ja ostanut uusia valvonta-aluksia ja maalla käytettäviä ajoneuvoja.

LITE 2

VALVONNAN KUSTANNUS-TEHOKKUUSANALYYSIN TEKLJÄT

Kustannusten arviointi

Suurimpana vaikeutena on, että kalastukseen liittyvän toiminnan valvontaan osallistuvilla toimielimillä on usein monia tehtäviä. Kustannukset on sen vuoksi jaettava. Hyvänä esimerkkinä toimivat merellä toteutetut toimenpiteet. Kun nämä toimenpiteet edellyttävät asevoimien kalustoa, niillä voi, vaikka tehtävät keskitetäänkin kalastuksen valvontaan, olla myös muita kohteita (meripelastus, puolustusvoimien lähettäminen paikalle vahvistukseksi).

Näistä vaikeuksista huolimatta tehokkaaseen valvontaan tarvittavien menojen määrä on sellainen, että on toteutettava kirjanpidollisia toimenpiteitä, jotta niiden määrä voitaisiin arvioida.

Tehokkuuden arviointi

Ensimmäiset mahdolliset osoittimet vastaavat suoritettujen valvonnan määrää: valvonta-alusten merellä viettämien päivien lukumäärä, lentokoneiden ja helikoptereiden lentoajat, valvottu pinta-ala, merellä tai maalla tapahtuneiden tarkastusten määrä. Nämä luvut ovat toimintaa kuvaavia osoittimia eivätkä mittaa tehokkuutta. Ne olisi kuitenkin liitettävä osaksi yhteisen kalastuspolitiikan valvonnan kehitystä kuvaavaa osoittimistoa.

Analyysin toinen taso vastaa todettujen varsinaisten rikkomusten määrää ja niistä aiheutuneita seuraamuksia. Nämä tiedot, jotka eroavat hyvin vähän edellä mainituista, ovat välttämättömiä tarkastusten ja seuraamusten ankaruuden arvioimiseksi. Ne eivät kuitenkaan vielä riitä tekemään analyysistä täydellistä. Rikkomusten varsinainen suhdeluku saadaan yhdistämällä tarkastusten tehokkuus tosiasiallisten rikkomusten määrään.

Kalavarojen säilyttämisen osalta yhteisen kalastuspolitiikan valvonnan todelliseen tehokkuuteen liittyy erottamattomasti kaksi pääasiallista huolenaihetta, joista toinen on kalastuksen määrän rajoittaminen ja toinen pienimpien kalojen (poikasten) suojelu. Kunkin varaston osalta on siten verrattava tosiasiallista pyyntimäärää sallittuun pyyntimäärään ja määritettävä alamittaisten saaliiden osuus. Tämä tehtävä on teknisesti yksinkertaisempi toteuttaa kuin aluskohtaisten rikkomusten toteennäyttämisen laillisesti hyväksyttävien perusteiden. Alusryhmien ollessa kyseessä voidaan saaliiden tosiasiallisen määrän arvioimiseksi kehittää pistokoemenettelyjä. Tilastollisesti tarkkaa menettelyä noudattamalla näiden arvioiden luotettavuus on mahdollista määrittää ja mukauttaa tutkimuksen tarpeisiin näytteiden kokoa vaihtelemalla. Useimmiten on vaikeampaa kerätä oikeudellisesti hyväksyttävistä todisteista todennäköistä vilpintekijää vastaan. Toisaalta niin sanottu "suurten määrien" laki helpottaa kokonaisarvioiden muodostamista, toisaalta taas todistustaakan hoitamisesta aiheutuva vastuu vaikeuttaa aluskohtaisten

rikkomusten toteamista. Edellä esitetty kaksijakoisuus on olennainen valvonnan tehokkuutta tarkasteltaessa. Se osoittaa, että rikkomusten tosiasiallinen kokonaistulos on usein oletettua helpompi määrittää. Tutkijat tekevät sen säännöllisesti, kuten nähdään taulukosta 1, jossa esitetään joukosta varastoja tehty virallisten tilastojen vertailu sekä tutkimuslaitosten muodostamia arvioita. Koska tietyt viralliset tiedot eivät ole luotettavia, tutkimuslaitosten on suunnattava huomattava osa rajallisista voimavaroistaan muihin kuin tieteellisiin tehtäviin. Kun vilpillisen toiminnan määrä on mahdollista arvioida, voidaan sen lisäksi, että saadaan käytettäväksi synteettisiä tehokkuutta kuvaavia osoittimia, myös ohjata tarkastajien ponnistelut viipymättä tärkeämpiin ongelmiin. Tarkastusten hyväksikäyttöä on siten mahdollista järjeistää, jotta sekä ennaltaehkäisyyn ja torjuntaan että seuraamuksia varten tarvittavien todisteiden keruuseen käytetyt voimavarat voidaan keskittää vakavampiin ongelmiin. Tämän järjeistämisen avulla voidaan välittömästi parantaa paitsi valvonnan tehokkuutta, myös sen uskottavuutta ammatinharjoittajiin nähden, jotka usein ovat hyvin perillä merkittävästä ja jatkuvasta vilpillisestä toiminnasta.

Toiminnalliselta kannalta on toivottavaa, että kussakin jäsenvaltiossa kyetään sisäisesti arvioimaan pistokokein tiettyjen saaliiden tosiasialliset määrät. Pääosaston XIV olisi tukeuduttava kansainvälisten tutkimuslaitosten arvioihin.

Laji	Alue	Väärät ilmoitukset
Merikrotti	VII, VIIIa, b, d	Ennallaan (8 %)
Grönlanninturska	IV	Ennallaan (3 %)
Kolja	IV	Ennallaan (1 %)
Kummeliturska	Pohjoinen	Noussut hieman (16 %)
	Eteläinen	Noussut hieman (16 %)
Punakampela	IV	Ennallaan (16 %)
	VII d	Ennallaan (12 %)
	VII e	Ennallaan (9 %)
	VII f, g	Ennallaan (2 %)
Seiti	IIIa; IV	Ennallaan (2 %)
Kielikampela	IV	Ennallaan (48 %)
	VII d	Ennallaan (25 %)
	VII e	Ennallaan (15 %)
	VII f, g	Ennallaan (-1 %)
	VIIIa, b	Ennallaan (14 %)
Valkoturska	VIII f, g	-
Mustakitaturkska	Kaikki	-
Sardelli	VIII	Ennallaan (27 %)
Silli	IVc, VII d	Ennallaan (48 %)
	VIa S., VIIb, c	Laskemaa hieman (42 %)
	VIa Clyde	Ennallaan (9 %)
	VII j	Laskemaa (21 %)
Piikkimakrilli	VI	Ennallaan, joitakin liikailmoituksia
	VII	Noussut (23 %)
	VIII	Ennallaan (1 %)
Makrilli	IIa, IV	Noussut (47 %)
	VIIIc, IX, X, CECAF	Noussut (24 %)
Harmaaturska	IIa, IIIa, IV	Ennallaan, joitakin liikailmoituksia

LITE 3.

**ERITTELY TIETYISTÄ YHTEISÖN TOIMENPITEISTÄ
MAATALOUS- JA TULLIALAN
VALVONTATOIMINNAN RAHOITTAMISEKSI**

LITE 3

Erittely tietyistä yhteisön toimenpiteistä maatalous- ja tullialan valvontatoiminnan rahoittamiseksi

Yleinen huomautus:

Yhteisön osallistumisesta jäsenvaltioiden yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hallintojärjestelmän noudattamisen varmistamiseksi hyväksymien kulujen rahoitukseen tehdyn neuvoston päätöksen 89/631/ETY⁽¹⁾ mukaisesti yhteisö rahoittaa vuosittain vähintään 35 prosenttia ja enintään 50 prosenttia jäsenvaltioiden valvontakalustoon (valvonnassa käytettävät alukset ja lentokoneet, muut varusteet kuten miehistön vaatteet ja varusteet, jne.) liittyvistä menoista.

Komissio päättää rahoituksesta jäsenvaltioiden pyynnöstä todisteena olevien hallinnollisten asiakirjojen tarkastuksen jälkeen ja jollei paikalla tapahtuvista hallinnollisista tarkastuksista muuta johdu. Rahoitettuja varusteita on käytettävä kalastustoiminnan valvontaan ja seurantaan.

⁽¹⁾ EYVL L N:o 364, 14.12.1989, s. 64

A. Yhteisön osuus jäsenvaltioiden tarkastustoimintaan liittyvistä aineellisista menoista

Neuvoston asetus (ETY) N:o 4045/89, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston rahoitusjärjestelmään kuuluviin toimenpiteisiin kohdistuvista jäsenvaltioiden suorittamista tarkastuksista ja direktiivin 77/435/ETY kumoamisesta⁽²⁾.

Yhteisö osallistuu menoihin, jotka jäsenvaltiot ovat tosiasiallisesti maksaneet ostaessaan EMOTR:sta rahoitettavista valvontatoimista vastaavien yksiköiden tarvitsemia atk- ja toimistovarusteita (yhteisön tukea saavien yritysten kaupallisten asiakirjojen tarkastus), sataprosenttisesti seuraavien määrien rajoissa:

- 100 000 ecua Saksalle, Espanjalle, Ranskalle, Italialle, Alankomaille, Yhdistyneelle kuningaskunnalle,
- 60 000 ecua Belgialle, Tanskalle, Kreikalle, Irlannille ja Portugalille sekä
- 20 000 ecua Luxemburgille.

Tämä määräraha vahvistetaan jäsenvaltiokohtaisesti suhteessa niiden valvontatoimien merkittävyyteen, joita kyseisten jäsenvaltioiden on suoritettava sellaisten toimien toteuttamisen ja säännönmukaisuuden valvonnan varmistamiseksi, jotka suoraan tai välillisesti kuuluvat EMOTR:n rahoitusjärjestelmään.

Neuvoston asetus (ETY) N:o 307/91, annettu 4 päivänä helmikuuta 1991, tiettyjen Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta maksettavien menojen valvonnan tehostamisesta⁽³⁾.

Yhteisö osallistuu jäsenvaltioiden valvonnasta vastuussa olevien henkilöstön jäsenten varusteiden hankkimisesta aiheutuviin kustannuksiin 50 prosenttiin asti kolmen ensimmäisen vuoden osalta ja 25 prosenttiin asti neljännen ja viidennen vuoden osalta tämän asetuksen voimaantulosta.

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92, annettu 27 päivänä marraskuuta 1992, tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenntystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä⁽⁴⁾.

Yhteisö osallistuu jäsenvaltioille tietotekniikkaa ja valvontaa koskevien rakenteiden käyttöön otosta sekä ilmavalokuvien ja satelliittikuvien hankinnasta ja tulkitsemisesta (kaukohavainnointiin perustuva valvontajärjestelmä) aiheutuviin kustannuksiin kolmen vuoden ajan 50 prosenttiin asti jäsenvaltioiden maksamasta enimmäismäärästä sen kiinteän määrän rajoissa, joka on vahvistettu jäsenvaltiokohtaisesti suhteessa sen suorittamiin valvontatehtäviin.

(2) EYVL L N:o 388, 30.12.1989, s. 18

(3) EYVL L N:o 37, 9.2.1991, s. 5

(4) EYVL L N:o 355, 5.12.1992, s. 1

Neuvoston asetus (EY) N:o 165/94, annettu 24 päivänä tammikuuta 1994, yhteisön osallistumisesta kaukohavaintotarkastusten rahoitukseen ja tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 3508/92 muuttamisesta⁽⁵⁾.

Yhteisö voi osallistua maatalousalojen kaukohavaintotarkastusten yhteisrahoitukseen.

Komissio voi myöntää ennakosuorituksia 75 prosenttiin asti yhteisön arvioidusta rahoitusosuudesta. Jos käytettävissä olevien määrärahojen kokonaismäärää ei käytetä, komissio voi jakaa jäljelle jäävät varat uudelleen niiden jäsenvaltioiden kesken, jotka rahoittavat omista varoistaan yli 50 prosenttia komission hyväksymien töiden kustannuksista.

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2392/86, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1986, yhteisön viinitilarekisterin perustamisesta⁽⁶⁾.

Yhteisö osallistuu yhteisön viinitilarekisterin perustamisesta aiheutuvien tosiasiallisten kustannusten ja rekisterin hallinnoimiseksi tarvittaviin atk-laitteisiin kohdistuvien investointien rahoitukseen 50 prosenttiin asti.

Neuvoston asetus (ETY) N:o 154/75, annettu 21 päivänä tammikuuta 1975, oliivirekisterin perustamisesta oliiviöljyä tuottavissa jäsenvaltioissa⁽⁷⁾.

Yhteisö osallistuu oliivirekisterin perustamisesta aiheutuvien kustannusten rahoitukseen.

B. Yhteisön osuus jäsenvaltioiden valvontatoiminnan toimintakustannuksista.

Neuvoston asetus (ETY) N:o 307/91, annettu 4 päivänä helmikuuta 1991, tiettyjen Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta maksettavien menojen valvonnan tehostamisesta⁽⁸⁾.

Yhteisö osallistuu menoihin, jotka jäsenvaltiot ovat tosiasiallisesti maksaneet erityisissä tarkastusyksiköissä työskentelevän lisähenkilöstön palkkauksesta ja kouluttamisesta niiden

(5) EYVL L N:o 24, 29.1.1994, s. 6

(6) EYVL L N:o 208, 31.7.1986, s. 1

(7) EYVL L N:o 19, 24.1.1975, s. 1

(8) EYVL L N:o 37, 9.2.1991, s. 5

EMOTR:sta rahoitettavien toimien osalta, jotka on tarkasti määritelty kyseisessä asetuksessa. Osuus on 50 prosenttia kolmen ensimmäisen vuoden osalta ja 25 prosenttia neljännen ja viidennen vuoden osalta jäsenvaltiokohtaisen vuotuisen kiinteän määrärahan rajoissa.

Palkalla tarkoitetaan valvonnasta vastaavien henkilöstön jäsenten palkkaa, josta on vähennetty verot ja veroluontoiset maksut, sekä heidän tehtäviensä suorittamiseksi tarvittavia matkakuluja. Yhteisön rahoitusosuus henkilöstön palkkausmenoista vahvistetaan kiinteämääräisesti ja jäsenvaltiokohtaisesti. Palkka vahvistetaan kiinteästi koko yhteisössä.

Lisäksi yhteisö voi rahoittaa kustannuksista, joita jäsenvaltioille on aiheutunut valvontayhtiöille ja hyväksytyille laboratorioille uskottuista tarkastuksista, 50 prosenttia kolmena ensimmäisenä vuonna ja 25 prosenttia neljäntenä ja viidentenä vuonna.

C. Jäsenvaltioissa maataloustoimenpiteiden valvomiseksi luotujen erityisten tarkastustoimielinten yhteisörahoitus.

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2262/84, annettu 17 päivänä heinäkuuta 1984, oliiviöljyalan erityistoimenpiteistä^(*).

Yhteisö rahoittaa tietyistä oliiviöljyn tuotantotukeen liittyvistä valvontatehtävistä ja toiminnoista vastaavia erityisiä toimielimiä kahden ensimmäisen vuoden aikana 100 prosenttiin asti ja kolmannen vuoden aikana 50 prosenttiin asti jäsenvaltiokohtaisesti (esimerkiksi 14 miljoonaa ecua Italiassa ja 7 miljoonaa ecua Kreikassa perustettua toimielintä varten) vahvistetun kiinteämääräisen summan rajoissa.

Toimielimellä on yleinen toimintasuunnitelma, johon sisältyvät vähimmäistehtävät on kyseisellä asetuksella vahvistettu, sekä erityinen vuotuinen toimintasuunnitelma, jonka se asettaa sekä valtion että komission hyväksyttäväksi, joka voi tehdä siihen muutoksia. Komission viranomaiset voivat milloin tahansa seurata toimielimen harjoittamaa toimintaa. Vuotuinen yhteisörahoitus myönnetään ainoastaan komission todettua, että kyseinen toimielin on perustettu ja että se on suorittanut sille annetut tehtävät.

Toimielin on hallinnollisesti täysin riippumaton. Asianomainen jäsenvaltio myöntää sille kaikki toimivaltuudet, jotka ovat tarpeen sen tehtävien suorittamisessa.

Toimielin koostuu toimihenkilöistä, joiden lukumäärä ja koulutus mahdollistavat edellä mainittujen tehtävien suorittamisen.

(*) EYVL L N:o 208, 3.8.1984, s. 11

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2075/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä⁽¹⁰⁾

Asetuksessa säädetään, että kussakin tuottajajäsenvaltiossa perustetaan erityinen toimielin, jonka tehtävänä on suorittaa valvontaa yhteisön tupakkajärjestelmän puitteissa. Toimielimen todelliset menot katetaan 50-prosenttisesti Euroopan yhteisöjen yleisen talousarviosta, ja jäljelle jäävän osan rahoituksesta vastaa asianomainen jäsenvaltio.

D. Henkilöstön koulutuksen rahoitus jäsenvaltioissa

Neuvoston päätös (ETY) N:o 341/91, tehty 20 päivänä kesäkuuta 1991, tullivirkamiesten ammatillista koulutusta koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (Matthaeus-ohjelma)⁽¹¹⁾

Komissio vastaa tullivirkamiesten vaihtoon kansallisten hallintojen välillä liittyvistä matka- ja oleskelukustannuksista. Se vastaa myös matka- ja oleskelukustannuksista vaihtoihin osallistuvien virkamiesten sekä sellaisten virkamiesten osalta, jotka joutuvat seminaarien vuoksi siirtymään muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, mistä he ovat kotoisin.

⁽¹⁰⁾ EYVL L N:o 215, 30.7.1992, s. 70

⁽¹¹⁾ EYVL L N:o 187, 13.7.1991, s. 41

LITE 4

**ENNAKKOARVIO JÄSENVALTIOIDEN MENOISTA
KAUDEKSI 1996 - 2000**

LIITE 4

Investoinnit kaudella 1996 - 200 (satelliittivalvontajärjestelmää lukuun ottamatta)

(Jäsenvaltioiden arviot, miljoonaa eua)

	1996	1997	1998	1999	2000	Yhteensä	vuosittain
Belgia	.37	.38	.25	.25	.25	1.40	0.28
Tanska	8.5	.7	.7	.7	.7	11.30	2.26
Saksa	4.16	1.56	34.43	3.80	.72	44.67	8.93
Kreikka	17.53	11.49	20.87	12.72	1.40	64.01	12.80
Espanja	10.55	10.87	10.55	10.93	10.55	53.45	10.69
Ranska	12.09	6.11	3.38	6.59	4.16	32.33	6.47
Irlanti	22.91	20.39	11.01	6.39		60.70	12.14
Italia	1.86	1.86	1.86	1.86	1.86	9.30	1.86
Luxemburg						0.00	0.00
Alankomaat	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	10.00	2.00
Itävalta						0.00	0.00
Portugali	12.89	12.75	13.52	11.65	2.27	53.08	10.62
Suomi	0.26	0.34	0.26	0.26	0.26	1.38	0.28
Ruotsi	1.79	1.79	1.79	1.79	1.79	8.95	1.79
Yhdistynyt kuningaskunta	4.75	4.67	5.87	5.08	2.70	23.07	4.61
Yhteensä	99.66	74.81	106.49	64.02	28.66	373.64	74.73
Osuus 35 %	34.88	26.18	37.27	22.41	10.03	130.77	26.15
Osuus 50 %	49.83	37.41	53.25	31.01	14.33	186.82	37.36
Osuus 75 %	74.75	56.11	79.87	48.02	21.50	280.23	56.05

LITE 5

**OHJEELLINEN RAHOITUSOHJELMA
KAUDEKSI 1996 - 2000**

LITE 5

OHJEELLINEN RAHOITUSOHJELMA KAUDEKSI 1996 - 2000

(arviot, miljoonaa ecua)

Kohde	Enimmäisosuus	Arvioitu vuotuinen enimmäismäärä	Arvioitu enimmäismäärä viideksi vuodeksi
1. <u>Pääomahyödykkeet</u> - perinteiset - uudet	35 % 50 %	30	150
2. <u>Tietoverkot</u> - kansalliset - kansainväliset	35 % 100 %	10	50
3. <u>Kokeilu- ja pilottihankkeet</u>	100 %	2	10
4. <u>Jäsenvaltioiden väliset yhteiset toimet</u>	50 %	2	10
5. <u>Koulutus ja vaihto</u> - kansallinen - kansainvälinen	50 % 100 %	1	5
YHTEENSÄ		45	225

ISSN 1024-4492

KOM(95) 243 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI

03

Luettelonumero : CB-CO-95-268-FI-C

ISBN 92-77-89568-3

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxembourg